

காவேர்

விக்ருத் - கைத ... JANUARY, 1951

347
1-51

வலைரி அண

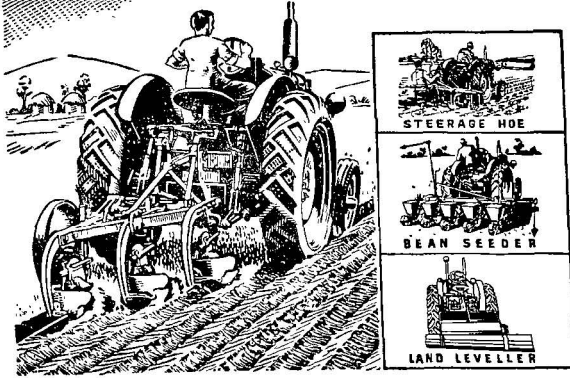

நிலங்கள் செழித்துக் கொழிக்க

போர்ட்ஸன்

மேஜர் டிராக்டரைக் கொண்டு உழுங்கள்

இந்தியாவெங்கும் டிராக்டர் மலர்
சர்வீஸ் ஏராளமான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்
இவைகளுடன் கூடியது

போர்ட் மோட்டர் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட்., பம்பாய்.

ஒரு நாடோடி
நாட்டை ஆள
தீடும் தீட்டினான்..

அதற்காக
நெஞ்சிரக்கம்
கொஞ்சமும் இன்றி
அவள் செய்த
வஞ்சகச் செயல்கள்!

எஸ்.கே.யா. சென்ட்ரல்

ஜீபிரின் மர்மயோகி

டைரக்ஷன் - கே.ராமநாத்

ஜனவரி 14^உ தமிழ்நாடெங்கும்
முதல் ஆரம்பம்

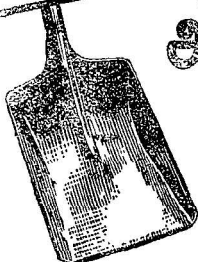
சென்னை: பிரபாத்..

.. ராஜகுமாரி

**வேலையை
முடிக்க**

மலிவாக சீக்கிரமாக சுலபமாக

அக்ரிகோ மண்வார்களை வெயோதியுங்கள்

விவசாயிகள், சுரங்கம், இருப்புப்பாதை முதலியவைகளில் வேலைசெய்ப்பவர்கள், ரஸ்தாக்களை அமைப்பவர்கள் இவர்கள் யாவரும் டாடா அக்ரிகோ மண்வாரிகளை வேலையும் முடிக்கிறார்கள். விசேஷமான ஹைகார்பன் எல்கால் தயாரிக்கப்பட்ட இம்மண்வாரிகள் நீடித்துழைக்கக் கூடியவையாதலால் இவைகளே கடைசியில் மிகவும் சிக்கனமானவை. உயர்தரமான அமைப்பு உள்ளவையாதலால் இவை கையாளுவதற்கு மிகவும் சுலபமாக இருக்கின்றன. ஆகையால்தான் அவை உங்களுடைய வேலையையும், நேரத்தையும் மிச்சப் படுத்துகின்றன.

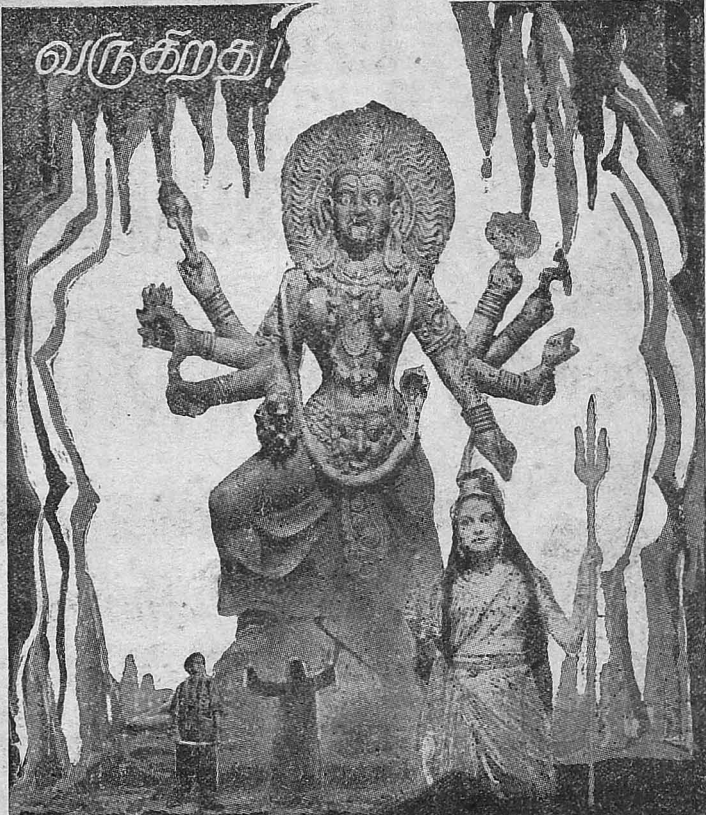
டாடா அக்ரிகோ கருவிகள்

கிளை ஆபீஸ்கள்: பம்பாய், மதராஸ், கான்பூர், ஜலந்தர், நாக்பூர், விஜயநகரம், லேகிந்திராபாத்.

நீடித்த மலிவான உழைப்புக்காக
அக்ரிகோ கருவிகளையே வாங்குங்கள்.

வருகிறகு!

விஜயா வின...

பாதாள யைரவ்

டைரகஷன -

K.V. ரெட்டி, BSc (HONS)

ஆயரிப்யு -

நாக் ரெட்டி : சக்ரபாண்...

**ஏன் உங்கள் குழந்தை
நோயுற்றிருந்தது?**

உங்கள் குழந்தை நோயுற்றிருப்பதின் மூலகாரணத்தைப் பற்றி நிச்சயமாக புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். சிசுக்களுக்கு பிறகும் மறுபடி மறுபடி வருவதும், அல்லது அதற்கு கட்டுப்பாடாமல் நீண்டதொழுப்பதுமான உபத்திரவத்தின் சிறிய அறிஞர்கள் சரஸ், குகூ நோயைக் குறிப்பதாயிருக்கலாம். இவைகளை ஒரு டாக்டரால் தடுக்க முடியும்.

பரியின்மை — சோம்பல் — மலச்சிக்கல் — அல்லது வயிற்றுப்போக்கு — வயிற்று — பருத்த அல்லது உண்ணாமான வயிறு — இரத்த ஜூரம் — சீர இளைப்பு.

பெரிய கடை, சிறகு, சோம்பல், ஊர், தீர்த்தியப்பன், பெரிய சேரு, குழப்பகோணம், ஆர்ஷட் குளியல், சரீரேக, பெய்கு, லீ, மற்ற சிசுக்கள், சர்ப்பணக்கம்: — பம்பாய் - நாக்பூர் - மத்தே - உல்கத்தர் - விஜயவாடா - கிஜயக்கரம்.

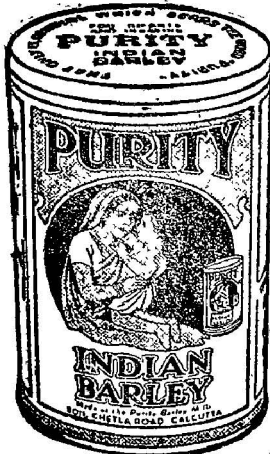
**ஜம்மியின்
லிவர்க்யூர்**

சரஸ், குகூ நோய்களையும் அவைகளைப் பரவாமல் தடுப்பதற்கும் உதவுகின்றது. எக்கரை மருத்துவியலாளர்களின் உட்கும் மைட்களும்.

ஜம்மியி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
2, பிதாபதி சேரு, மைசூர், இந்தியா.

APR 7 1944

**பார்லி வாட்டரும், கஞ்சியும்
இவ்விதம் சுலபமாகத் தயாரிக்கலாம்**

பார்லி வாட்டர்: பியூரிடி பார்லி இரண்டு டீஸ்பூன் மட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு சிறிது ஜலம் சேர்த்துக் கலந்து ஒரு பைன்ட் ஜலம் விட்டு ஐந்து நிமிஷம் கொதிக்கவிடவும். பிறகு ருசிக்குத் தக்கபடி உப்பு சர்க்கரை அல்லது எலுமிச்சம்பழ ரஸம் சேர்க்கவும்.

கஞ்சி: இதை வழக்கம்போலத் தயாரிக்கவும். ஆனால் தயாரிக்க இருபது நிமிஷ நேரம் தான் ஆகும். ஒரு ஸ்பூன் பியூரிடி பார்லி எட்டு ஸ்பூன் சாதாரண பார்லி அரிசிக்குச் சமம் என்பது குறிப்பிடுகப்படும்.

**பியூரிடி
பார்லி**

அடலாண்டிஸ் (சுவிட்) கிமிட்டெட், தயாரிப்பெட்டி 1881, கல்கத்தா

APR 7 1944

தீர்க்க தரிசனமா அல்லது தெய்வ வாக்கா!

ஜோஸ்யமா அல்லது திருகால ஞானமா !!

கிருஹங்கள் பேசுகின்றன !!!

உலகப் புகழ்பெற்ற ஜோதிஷ—ரேகா சாஸ்திர தாந்திரிக நிபுணரான ராஜ ஜோதிஷி பண்டிட் ஹரீஷ் சந்திர சாஸ்திரி 1950 வருஷத்தின் எதிர்காலப் பலன்களை கூரியது கல்கத்தா தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. இன்று ஒரு அக்ஷரப் பிசுகின்றி அவையாவும் மெய்யாகி விட்டது ஸ்ரீ அரவிந்தர், சந்தர்படேல் இவர்களின் மரணம், நேபாள மன்னரின் பட்டம் துரத்தல், அஸ்ஸாமின் கவர்னர், பிரதம மந்திரி மாறதல், ஆசார்ய கிருபளானி, டாக்டர் பிரபுலாகோஷ், பஞ்சாப் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் இவர்கள் புதுகோஷ்டி சிருஷ்டி, புகம்பமும், ஆகாயவிமான விபத்துக்களும்—இவையாவும் அப்பெரியாரால் முன்னமே அறிவிக்கப்பட்டது. எனவே அவருடைய ஜோஸ்யம் எப்பொழுதும் பலிக்கிறது என்பதை வாசகர்கள் அறியலாம்.

இச் சக்திவாய்ந்த ரேகா சாஸ்திர ஜோதிட நிபுணர் தன்னுடைய யோகா தாந்திரிக சக்தியினால் நிகழ்காலம், தற்காலம், எதிர்காலம் எல்லாவற்றையும் நுட்பமாக எடுத்துரைக்கிறார். கிரஹக் கோளாறுகளை நிவர்த்திசெய்து சிக்கலான சட்ட விவகாரங்களில் வெற்றிபெறச் செய்வதோடு, தன்னுடைய சக்திவாய்ந்த கவசங்களினால் டாக்டர்களாலும், கவிராஜர்களாலும் குணப்படுத்தமுடியாத தீராத வியாதிகளையெல்லாம் எவ்வதப்படுத்திவைக்கிறார்.

சாந்தி கவசம்:- மன அமைதிக்கும் குடும்ப சுகத்திற்கும் பரிசுஷ்யில் வெற்றிபெறவும் உடல் புத்தி இவைகளின் சக்தியை அதிகரிக்கவும் இது உதவும். சாதாரணம் ரூ. 5. ஸ்பெஷல் (உடனே பலனளிப்பது) ரூ. 20/-

பாகால கவசம்:- விரோதிகளை ஐயிக்கவும், வழக்குகளில் வெற்றிபெறவும், தொழிலில் பிரமோஷன் பெறவும், வாகினியாக இருக்கவும் உதவும். சாதாரணம் ரூ. 12. ஸ்பெஷல் (உடனே பலனளிப்பது) ரூ. 45/-

ந்ருஸின்று கவசம்:- பெண்கள் மலடு மாறவும் குதக சம்பந்தமான கோளாறுகள் மறையவும் உயிரற்ற குழந்தை பிரசவத்தை தடுக்கவும், மனோ வியாதியை குணப்படுத்தவும் சாதாரணம் ரூ. 10. ஸ்பெஷல் (உடனே பலனளிப்பது) ரூ. 29/-

ஆகர்ஷிணி கவசம்:- நீங்கள் விரும்புவருடன் ஸ்நேகிதரானாலும் சரி விரோதியானாலும் சரி நிரந்தர ஸ்நேகம் உண்டு பண்ணும் மிகவும் சக்திவாய்ந்தது. சாதாரணம் ரூ. 12. ஸ்பெஷல் (உடனே பலனளிப்பது) ரூ. 50/-

இந்தியாவிலும் பிரநாடுகளிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான பிரபலஸ்தர்களிடமிருந்து நற்சாஷிப் பத்திரங்கள் வந்துள்ளன.

இன்றே இவருக்கு எழுதுங்கள்:-

ஹவுஸ் ஆப் அஸ்டிராலஜி

141/1C ரஸ்ஸா ரோட், கல்கத்தா-26

போன்: ஸவுத் 978

List of 1st prize winners for C. No. 41:—(1) Sheo'nmarlal, Patna, (2) L. Pajapanda, Bhubaneshwar. (3) Bhuvaneshwar Singh, Kanpur. (4) S. A. Dananjaya Sarathy, Repalle. (5) A. V. M. Sah, Kancheepuram. (6) V. Balasubramaniam, Trivellore. (7) R. Balakrishnan, Madras (8) R. S. Ahluwalia, Ludhiana. (9) T. J. Das, Sankarakoil. (10) Amirchand Rajput, Amritsar, (11) P. V. Abdulla, Bezwada. (12) B. Kasturchand Kabra, Golaghat. (13) V. Hariram Joshi, Ludhiana. (14) K. B. Chetri, Derababananak, (15) A. C. Bhuloka Rao, Unikili. (16) S. Ram, Vizag. (17) C. Shankardas, Ceylon. (18) Pt. Risal Singh, Humayunpur. (19) A. Ambayiram, Chinna Salem. (20) BSB. Sheikh, Ichalkaranji. (21) Manohar, Babu, Thana. (22) K. G. Kannan, Mathura UP. (23) E. M. Ali, Mattancherry. (24) M. A. Pansud, Bulandhshahr. (25) J. K. Prasad Verma, Behar, and (26) P. Davy, Sambalpur. In addition to these 12 persons are awarded 3rd prizes and 5 persons 5th prizes.

Full particulars are published in the RAINBOW dated 10--1--51.

ரூபாய் 25,000 பரிசு

ரிஜிஸ்டர் நெ. 249

போட்டி நெ. 43

M/S. Premier Bank of India Ltd..ல் சேல் செய்து வைக்கப் பட்டுள்ள சரியான விடை அவர்கள் அங்கீகாரத்தின் பேரில் பிரசுரிக்கப்படும். முற்றிலும் சரியான விடை அனுப்புபவர்களுக்கு முதல் பரிசு ரூ. 12,000. முதல் இரண்டு வரிசை சரியான விடைக்கு, இரண்டாம் பரிசு ரூ. 7000. முதல் ஒரு வரிசை சரியான விடைக்கு மூன்றாம் பரிசு ரூ. 3000. முதல் மூன்று கம்பர் சரியான விடைக்கு நான்காம் பரிசு ரூ. 2000/- முதல் இரண்டு கம்பர்கள் சரியான விடைக்கு 5-ம் பரிசு ரூ. 1,000/-ம் அளிக்கப்படும். எங்கள் ஸீல் வைத்த விடைகள் படி எல்லாம் சரியாக இருக்கவேண்டும்.

முடிவு தேதி 27-1-51 விடை 12-2-51

பிரவேசகட்டணம்:- கூபன் 1-க்கு ரூ. 1/-
6 கூபன் கொண்ட டைட் 1-க்கு ரூ. 5/-

266

விடைகள் கண்டுபிடிக்கும் விதம்:- 59 முதல் 74 வரையுள்ள எண்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டடங்களில், மேலிருந்து மேும், இடமிருந்து வலமும், குறுக்காகவும், எப்படிக்கட்டினாலும் 288 வரும்படியாக அமைக்க வேண்டும். ஒரு எண்ணை ஒரே தடவைதான் உபயோகிக்கவேண்டும். விதிகள்:- நளி வெள்ளைக் காகிதத்தில் தேவையான கட்டணத்தின் எந்தெந்த கூப்பன்கள் வேண்டுமானாலும் எழுதி அனுப்பலாம். ஒவ்வொரு கூப்பனிலும் பெயர், வீலாசம், எண்கள் எல்லாம் ஆகியவற்றில் ஏதாவது காகிதம் எழுதப்படவேண்டும். பிரவேசகட்டணத்தை கிராம செய்த போஸ்டல் ஆர்டர் மூலமாகவோ அல்லது மணியார்டர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியார்டர் செய்த சீலை கூபன்களுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். வகுலுக்குத் தகுந்தபடி, பரிசு பரிந்து அளிக்கப்படும். போட்டி சம்பந்தமாக மாணேஜர் தீர்ப்பே முடிவானது; சட்டபூர்வமாய்க் கட்டுப்படுவதாகும். போட்டி முடிவு RAINBOW மாதபிடுமுறை பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும். அல்லது 6 அனுண்டாம்பு அனுப்பினால் விடை அனுப்பப்படும்.

கூபன்கள் அனுப்பவேண்டிய வீலாசம்:-

THE RAINBOW COMPETITIONS No. 43, 306 (6), Mint Street, MADRAS-1.

ரிஜிஸ்டர் நெ. 249

ரூபாய் 25,000 பரிசு

போட்டி நெ. 44

சரியான விடை Premier Bank of India Ltd. Madras-ல் சேல் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. (மற்றவை மேலே கூறப்பட்டுள்ளது போல்). முடிவு தேதி 12-2-51 — விடை: 27-2-51

பிரவேசகட்டணம் கூபன் 1க்கு ரூ. 1/- — 6 கூபன் கொண்ட டைட் 1க்கு ரூ. 5/-

270

விடைகள் கண்டுபிடிக்கும் விதம்:- 80 முதல் 95 வரையுள்ள எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டடங்களில் எப்படிக்கட்டினாலும் 270 வரும்படி அமைக்கவேண்டும். ஒரு எண்ணை ஒரே தடவைதான் உபயோகிக்க வேண்டும். மற்ற விபரங்கள் மேல்கூறியதுபோல்.

கூபன்கள் அனுப்பவேண்டிய வீலாசம்:-

The Rainbow Competitions, No. 44, 306, (6) Mint Street, Madras-1

RAINBOW COMPETITIONS
KEY NO. 41 *32067238

52	66	65	55
63	57	58	60
59	61	62	56
64	54	53	67

We hereby certify that the above is the solution to original deposited with the Rainbow Competitions No. 41, on 11.1.51 in a sealed cover which was opened in our presence to say and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank for the Premier Bank of India Ltd
V. Ramanathan
27/1/51
27/1/51

வரலக்ஷிப் போட்டி நெ. 9

சரியான விடை.

1. வினாடி.....
2. தூரநாடி.....
3. தூரநாடி.....
4. தூரநாடி.....
5. தூரநாடி.....
6. தூரநாடி.....
7. தூரநாடி.....
8. தூரநாடி.....
9. தூரநாடி.....
10. தூரநாடி.....

We hereby certify that the above is the solution in original deposited with us, by VARA LAKSHMI COMPANY on 25.11.1930. In a sealed cover which was opened in our presence today and that a copy of the above solution has been lodged with the bank.

For PREMIER BANK OF INDIA LTD.

V. Ramaswami
Agent, (Madras).

இத்தியாலேயே மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமாக விளங்கவேண்டும்.

ILLS

வி. அப்துல் கபூர், கிரனூர்.

அன்புமிக்க ஆசிரியர் அவர்களுக்கு!

வணக்கம். மிகச் சலபமான முறையிலும் யாவரும் எளிதில் பயன் அடையும் படியாகவும் தொகுக்கப்பட்டு வரும் வரலக்ஷி 1, 2 வார்த்தைப் போட்டியை யான் மனமுவந்து வாழேற்கிறேன்.

நங்கள் 1, 2 வார்த்தைகளின் மூலம் அளிக்கும் அறிவு விருந்தின் பயனாக வரலக்ஷிப் போட்டி ஒன்றே இத்தியாவின் மிகப் பெரிய போட்டி ஸ்தாபனமாக விளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. வரலக்ஷிப் போட்டி மாதாந்தரமாக வெளியீடுவதை மாதமிருமறைச் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்★

வி. அப்துல் கபூர்
கிரனூர்.

ஏமாற்றத்துக்கு இடமேயில்லை.
கே. ரங்கராமாநுஜம், வேலூர்.

ஐயா!

உங்கள் போட்டியைக் குறித்து முக்கியமான சில வற்றைக் குறிக்க ஆசைப்படுகிறேன். உங்கள் போட்டியில் கலந்துகொள்ளுகிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்களது புத்திக் காமையினால், கொடுத்திருக்கும் விடைகளை யே யோசித்து எழுதுவது சலபம். இந்த போட்டியில் ஏமாற்றமோ அதிர்ந்தியோ ஏற்படக்காரணமேயில்லை. உங்கள் கம்பெனி மேன்மேலும் பெருகி இன்னும் பெரிய துணைகளைக் கொண்ட போட்டிகளை நடத்த வேண்டுமென்று மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்★

கே. ரங்கராமாநுஜம்
வேலூர்

முதற் பரிசு (சரியான விடைக்கு)
தலைக்கு ரூ. 45-7-0 வீதமும்
2வது பரிசு (ஒரு தப்புள்ள விடைக்கு)
தலைக்கு ரூ. 1-9-0 வீதமும்
3-வது பரிசு (இரண்டு தப்புள்ள விடைக்கு)
தலைக்கு ரூ. 0-8-0 வீதமும்
பகிர்ந்து வழங்கப்பட்டன.

பரிசுத் தொகைகள் 18-12-50 அன்று அனுப்பப்பட்டன.

பரிசு பெற்றவர்கள் சுருக்கமான ஜாபிதா.

மு. கோபாலன், சென்னை, வி. அருணாசலம், சென்னை, எம். வி. குமார், சென்னை, வி. எச். செல்வப்பா, சென்னை, ஆர். ராமராவ், சென்னை, கே. எஸ். வேதலலி, சிங்கப்பட்டு, ஆர். பெருந்தேவி அம்மாள், சின்ன காஞ்சீபுரம், பி. வி. வேணுகோபால், புதுப்பாடி, கிருஷ்ணம்மாள், கும்பகோணம், சரவணபவன், கொடவாசல் எஸ். ஆர். எஸ். மணி ஜார், மாயவரம், எஸ். ஆர். செங்கடராஜன், மாயவரம். வி. முத்துராஜன், காசப்பாளையம், பி. எஸ். பி. முர்த்தி, ஐயங்கொண்டம், ஏ. கே. எம். ஆறுமுகம், திருச்சி, கே. நாராயணசுவாமி, கிரனூர், கே. முத்தையார், கிரனூர், என். என். முகமதுகூசப், கிரனூர், என். சோமசுந்தரம், மதுரை. எம். நடராஜப் பிண்டி, மதுரை. டி. எம். குட்டப்பப் பிண்டி, மதுரை. எஸ். டி. முத்துக்கிருஷ்ணன், மதுரை. எம். என். அருணாசலம், மதுரை. கே. ஷாவுல்லாபி, மதுரை. எம். சப்புய்யா ஆசாரி, மதுரை. இத்திரா, பெரியகுளம், இரத்தினம் சேர்வை, குடமார், ஜி. பர்ததம், திருப்பத்தூர், இராமச்சந்திரம் ஜில்லா. ஜி. கோர்ணகந்தி, சிவகாசி. க. சுப்பசாமி, அம்பாசமுத்திரம். ஏ. ராமசுப்பிரமணியம், அம்பாசமுத்திரம். எம். ஏ. ராஜம், திருவனந்தபுரம், ஜி. பொன்னப்பன், திருவனந்தபுரம், வி. எம். ஏ. காதர், திருவனந்தபுரம் கே. மாடபுரம், திருவனந்தபுரம் ஹரிஜய்யர், திருவனந்தபுரம், சாரி, திருவனந்தபுரம் திருவனந்தபுரம். ஏ. கோபாலன், திருவனந்தபுரம் திருவனந்தபுரம். வி. எம். ஆர். நடராஜன் மேடூர், சிக்கனன் செட்டி. மேடூர். ஏ. மானிக்கம், கிட்சிராண்டி, ஜி. தோராமன், கொடுமுடி. மேடூர். எம். என். ராமச்சாரி, யம், இ. நடராஜன், காரைக்கால், கே. சேலம், பி. எஸ். மணி, பங்காண்டி, எஸ். ராமச்சந்திரன், புது. என். எம். லம்பப்ப, புது. எல். ம அறிவிக்கப்பட்டு [முற்றவர்களுக்கும் தபால் மூலம் விட்டது.]

மிகச் சிறந்தது.
ஆர். க. லேட்சு, பெலண்ட் ரோட், கும்பகோணம், மாணேஜர் அவர்களுக்கு,
*** நங்கள் வரலக்ஷிப் போட்டி மிகவும் சிறந்தது. இப்போட்டி என்றும் நீடு விாருமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்★

அறிவுக்கு விருந்து
எம். செங்குலந்தாள், கொண்டையம்பேட்டை.
நான் தங்கள் வரலக்ஷிப் போட்டியைப் பரிசைக் கவனித்தேன். இதில் அறிவுக்கு நல்ல வேலை கொடுத்து நீதிக்கும் பண்பை வளக்குகிறது.....★

சிறுசீவியாக வாழ்க!
எம். ஆர். நடராஜன், மேடூர்.
Dear Sir,
தங்கள் வரலக்ஷிப் போட்டியானது யாதொரு ஏமாற்றமும் தந்திரமும் இல்லாமல் நியாயமாக நடத்தப்படுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி யுறுகிறேன். இது காரணமாக என் நண்பர்களையும் இப்போட்டியில் கலந்து கொள்ளச் செய்தேன். வரலக்ஷிப் போட்டி என்றென்றும் சிறுசீவியாக நிலைத்து நண்பர்களை மகிழ்விக்க வேண்டுகிறேன்★

[வாய்ந்துச் செய்திகள் அனுப்பிய தேயர்கள யாவருக்கும் எமது மமைர்ந்த வந்தனங்கள், தேயர்களின் அன்புக்கு என்றும் பரந்திரமாவோமாக —மாணேஜர்.]

கூடப்பன்களும் கட்டணமும் சேகரித்து அனுப்ப
எங்கும் கல்க்டர்கள் தேவை

பரிசு 60000

முதல் பரிசு 3000

2-வது பரிசு 2000 3-வது பரிசு 1000

இப்போட்டியின் சிலிட்ட விடை சென்னை ப்ரீமியர் பாங்க் ஆப் இந்தியாவில் டிபாசிட் செய்யப்பட்டுள்ளது.

★ பிரவேசக்கட்டணம் கூப்பன் ஒவ்வொன்றுக்கும் அனு நான்கு மட்டுமே ★

முடிவு தேதி 10-2-51

1 2

1	பெரிய இடத்துக் கனியாண்டென்ருல்.....கரும் திறைய இருப்பார்கள்.	சிப்பந்தி	சம்பந்தி
2	இது அழகை எடுத்துக் காட்டும்.	பருவம்	புருவம்
3	பெரிய மனிதர்களுடன் பழகுவதென்றால்.....ப்படுவார்கள் சிலர்.	சங்கோசம்	சந்தோசம்
4	புது மாப்பிள்ளையின் இதிலே ஒரு விசேஷத்தைக் காணலாம்.	உடை	நடை
5	பொதுவாகவே புருஷர்களைவிட ஸ்திரீகளுக்குத்தான் இது அதிகமென்று சொல்லலாம்.	புத்தி	பக்தி
6	பெரிய ஆசிரியருடைய கதை என்றால் தல்ல இதை எதிர்பார்க்கலாம்.	கற்பனை	விற்பனை
7	தெய்வமெனப் போற்றிவருகின்றனர் பாரதநாட்டினர்.	மாது	மாடு
8	எந்நகருத்தாலும்.....ஐக் கூப்பிட்டுக்கொண்டேயிருப்பவர்களுமுண்டு.	பாரியார்	பணியார்
9ஐத் தாழ்த்திப் பேசினால் பொதுப்பார்களா பெண்கள் ?	நாயகன்	தாயகம்
10	கலைகளில் இது செய்பவர்கள் பலர் உள்ளனர் பாரதநாட்டில்.	பயிற்சி	ஆராய்ச்சி

மேலே உள்ள கட்டத்தில் பந்து குறிப்புகளும் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு இரண்டு விடைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. அதில் குறிப்புக்கு மிகப்பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதவும். விடைகளைச் சாதாரண கவிதைகளும் எழுதலாம். அச்சக் கூப்பன்களும் தேவையானவர்களுக்கு அனுப்பப்படும். விடைகளை அப்படியே வார்த்தைகளாகவும் எழுதலாம். வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக 1, 2, என்ற எண்களை உபயோகித்தும் எழுதலாம். 'பர்முடேஷன்' (Permutation) முறையும் அனுமதிக்கப்படும்.

கட்டணத்தை மணியார்டர் மூலமேதான் அனுப்பவேண்டும். ம. ஆ. சசிதும் கண்டிப்பாய் கூப்பன்களுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். ம. ஆ. பாரத்தின் அடிக்கூப்பனிலும் அனுப்புபவரின் முழு விலாசம் எழுதவேண்டும். இப்போட்டியின் சரியான விடை மாசு இதழ் காவேரியில் வெளிவரும். நேயர்களுக்கும் தபால்மூலம் அறிவிக்கப்படும். மாணேஜரின் தீர்ப்பும் எமது சிப்பந்திகளே முடிவானதும் சட்டப்படிக்கட்டப்படுதலுமாகும். சிப்பந்திகள் வேண்டுமேவார் எழுதவும்.

கூப்பனும் கட்டணமும் அனுப்பவேண்டிய விலாசம் :-

மாணேஜர், வரலக்ஷ்மி கம்பெனி

"ஸ்ரீவாஸ்" பஸ்மநேர் P. O. (சித்தூர் ஜில்லா)

"பாயின்ட்ஸ்" முறை நமக்கில்லை! ஒரு தப்பு இரண்டு தப்பாக கணக்காக்கப்படமாட்டாது!

- போட்டி 10-ன் சரியான விடை:-
- (1) சந்தைகம் (2) சந்தை (3) தொழில் (4) பணி (5) கவனிப்பு (6) சுபாவம் (7) சியாயம்
 - (8) பாய்ச்சல் (9) உறவு (10) வேகம். 2 2 2 1 2 2 2 2 1
- (பரிசு விவரமும் ஜாபிதாவும் அடுத்த இதழில்)

குழந்தைப்பருவத்தில்
முக்கியமான சுகத்தைத் தரும்

ஷட்வார்ட் வைத்தியனின்

“கிரைர் வாட்டர்”

என்றும் மருந்துத் திராவகம்

குழந்தைக்கு

ஆரோக்கியத்தைத் தரும்

WOODWARD'S GRIPE WATER

W. WOODWARD LTD. LONDON. ENGLAND

Agent— T. T. KRISHNAMACHARI & Co.

12 A. Lincha Ch Street.

G. T. MADRAS.

காவேரி

பொருளடக்கம்

விக்குதி மலர் 10
- தை இதழ் 6 -

பொங்கல் பிரார்த்தனை	...	3
மாவலிப் பொறிகள ராமப்பா	...	4
சபரிமலை ஐயப்பன் தே. ஸ்ரீ. ரா.	...	9
எதிர்விஷம் ஜி. எஸ். மணி	...	18
அழகின் தோலிவி முகவை ஜி. எஸ். மணியம்	...	33
காலஞ்சென்ற பெர்தெளசி என். சுப்பிரமணியம்	...	41
தங்க வேட்டை வி. வி. ராமநெடுஞன்	...	47
லண்டன் கழிதம் லீலா கோபாலன்	...	54
ஜெய் லோம்நாத் (தொடர் கதை) கே. எம். முன்ஷி	...	57
பயித்தியப் போக்கு எஸ். கோமதி சுப்பிரமணியம்	...	73
ஸ்ரீ ஸ்துதி எ. கே. ராகவாச்சாரியார்	...	81
தெய்வம் தந்தது மாயாவி	...	84

குறிப்பு :

*காவேரி'யில் வெளியாகும் கட்டுரைகளிலுள்ள பெயர்கள் கற்பனைப் பெயர்கள், அவைகளில் அடங்கிய அழிப் பிராயங்களும் அவற்றை எழுதியவர்களுடையனவே, அவைகளுக்குப் பத்திரிகா சிறியர் பொறுப்பாளியல்ல.

புத்தாண்டு பொங்கல் வாழ்த்து

அன்பர்களுக்கும், ஆதரவாளர்களுக்கும், வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும்
எங்களன்பார்த்த

இன்பம் ததும்பும் பொங்கல் வாழ்த்துக்களை

மிக்க ஆர்வத்துடன் அளிக்கும்

Tel: "SLATES"

P. O. Box No. 12

மேனகா சுதேசி சிலேட் பாக்டரி

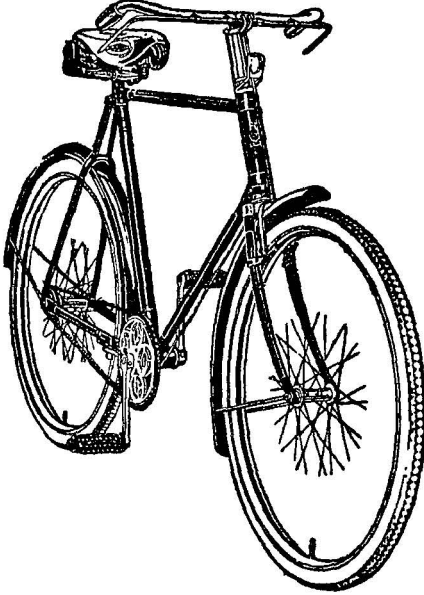
"புலி, மான், சைக்கிள், சுந்திரம்" மார்க் சிலேட்டுகள்

"கை" மார்க் சிலேட் பென்சில்கள், சாக்பீஸ் முதலிய

தயாரிப்பாளர்கள்

கு ம ப கோ ண ம் .

மேன்மையின்
பெருமை அநேக வருஷ
உழைப்பிற்குப் பின்னும் விளங்கும்

ஸைக்கிள்கள்
ஸைக்கிள் சரமர்கள்
பெரம்புலேட்டர்கள்
குழந்தை வண்டிகள்
இவைகளில்
உயரிய ரகத்திற்கு

நம்பி வாங்க

இங்கிலீஷ் ஸைக்கிள் & மோட்டார்

இம்பேர்டிங் கம்பெனி லிமிடெட்

2/9 பிராட்வே

::

::

மதராஸ்-1.

தந்தி :—“ஸைக்கிள்ஸ்”

போன் : 3168

காவோர்

விஞ்ருதி மலர் 10

"சென்றிடுவீ ரெட்டுத்திக்கும்—கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்—" பாரதியார்

தை
இதழ் 6

பொங்கல் பிரார்த்தனை

பொங்கலோ பொங்கல். நமது இல்
லங்களில் பால் பொங்க வேண்
டும்; நாட்டிலும் அதற்கு ஏற்ப, சுபிக்ஷம்
பொங்கவேண்டும். சூரிய பகவானும்
வருண பகவானும் ஒருமித்து அளிக்க
வேண்டிய நலம் இது. பயிர்கள் செழித்து
அறுவடையாகி நாம் அதைக் கண்டு களி
த்து இறைவனை வழிபடும் காலம்.

சர்க்கரை வெல்லம் இவை கிடைப்பது
அரிதாயினும் பொங்கல் பொங்கியே தீரும்.
அரசாங்கத்தாரின் ஹஸ்த விசேஷம் எப்
பொருளின் மீதாவது பட்டால், உடனே
அப்பொருள் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்
பாகி விடுகிறது. அப்படியே மலிவாகக்
கிடைத்தாலும் அரைகுறையாகத்தான்
கிடைக்கும். அதற்கும் படாதபாடு பட
வேண்டும். நமது பெண்கள் அணி
வகுத்துக் கியூவில் கால் கடுக்க நின்று
பெறவேண்டும். படிதாண்டாப் பத்தினிக
ளுக்கு இது காலமில்லை. பிறர் அரிய நடுச்
சந்தியில் நின்றுதான் அரிசியை வெல்
லமோ, அதுவும் ஒருவரோடொருவர்
மோதி முட்டிக்கொண்டு வாங்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நீடிக்கா வண்
ணம் சூரிய பகவானும் வருண பகவானும்
செய்ய வேண்டுமென்று இப்புனித
நாளன்று வேண்டிக்கொள்வோமாக.

நமது அரசாங்கத்தாரும் எல்லாப்
பொருள்களிலும் தங்கள் தலையீட்டை
ஸ்தாபிக்க முற்படாமலிருந்தால் நாட்டில்
சுபிக்ஷம் வளரும் என்று மக்கள் அனை
வரும் எண்ண ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.
எனவே புதிய ஆண்டிலாவது கண்ட்
ரோல்கள் அகன்று விலைவாசிகள் குறைய
ஏதுவாக வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்போ
மாக.

செய்தித்தானுக்கு இப்பொழுது சனி
யன் பிடித்திருக்கிறது. விஷம்போல விலை
ஏறிக்கொண்டே போகிறது. தினசரிப்

பத்திரிகைகள் தங்களுக்குள் ஓர் கட்டுப்
பாடு ஏற்படுத்திக்கொண்டு பக்கங்களைக்
குறைத்துக்கொண்டும் விலையை ஏற்றிக்
கொண்டுமுள்ளன. வார மாதாந்தரப்
பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தித்தரன் விலை
சாதாரணமாகவே ஜாஸ்தி. இப்பொழுது
மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை. எவ்வே
இனி, பக்கங்களைக் குறைக்கவேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. ஆனால்
வாசகர்கள் அருந்தும் விருந்தின் சுவை
குன்றாமல் பாதுகாக்கவேண்டியிருக்கி
றது. ஆகவே ஒவ்வொரு கட்டுரையும்
கதையும் நான்கு பக்கங்களுக்கு மேலா
காமல் எழுத்தாளர்கள் எழுதி உதவ
வேண்டும். இல்லையேல் அவை எவ்வளவு
உயர்ந்த கற்பனையாயிருந்தாலும் அதை
நிறுத்தவேண்டியவரும். இவ் விஷயத்
தில் எழுத்தாளர்கள் பூரண கவனம்
செலுத்தி நெருக்கடியைச் சமாளிக்க
உதவுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

* * *

இந்த இதழைச் சபரிமலை ஐயப்பனைப்
பற்றிய கட்டுரை ஒன்று அலங்
கரிக்கிறது. ஓர் பத்திரிகை நிருபர் யாத்ரி
கராகச் சென்று பத்தகோடிகளுடன் பழ
கியும், அப்பிரதேசத்துப் பாடல்கள் சரித்
திரங்கள் இவைகளை ஆராய்ந்தும் எழுதப்
பட்ட சித்திரம் இது. இதனை அனைவரும்
ஊன்றிப்படிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

'அம்மாஞ்சியின் அயிப்பிராயங்கள்'
என்று பிரபலம்மான கட்டுரைகளை
எழுதிவந்த ராமையா அவர்கள் "மாவ
லிப் பொறிகள்" என்ற தலைப்பில்
தொடர்ச்சியாக இனி 'காவோர்'க்கு விஷ
யதானம் செய்ய இசைந்துள்ளார்கள்.
வாசகர்கள் அதை மிகவும் ரசிப்பார்கள்
என்று கூறத் தேவையில்லை. முதல்
கட்டுரை இந்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது.

பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்கும்.

தமிழ்நாட்டு மக்களில் பலரிடம் வயிறு குலங்கச் சிரிக்கும்படியான பழக்க வழக்கங்களும் சம்பிரதாயங்களும் உண்டு. இவைகளைப்பற்றி எழுதும்போதும் பேசும் போதும் சலிப்பே தட்டவும் கூடாது. ஏனென்றால் சமூகத்தொண்டில் மேலானது அப்படிச் செய்வதே. சிரிக்கச் சிரிக்கப் பரிசாசம் செய்வது என்பது ஒரு பிராசின அலங்காரம். ஆனால் சிறிது பிரயாசமான காரியம்— வினையில்லாமல் வேடிக்கையாகவேயிருக்க வேண்டுமல்லவா? அதுதான் பிரயாசம்! அதற்காகவே இக்கட்டுரைக்கு, “மாவலிப் பொறிகள்” என்று பெயரிட்டிருக்கிறேன். மாவலி யென்பது வெகு அற்பமான வாணவேடிக்கை. பனைமரத்தினின்று எடுத்த சாடுகளைப் பொடிசெய்து, அடக்கப்படுத்தி, ஒரு கயிற்றின் நுனியில் கட்டி, திவைத்து, தலையைச் சுற்றிச்சுற்றி ஆட்டினால் பொறிகள் பறக்கும். தீப்பொறிகளாயினும், உடலில் பட்டாலும் காயமாகாது. பார்ப்பதற்கும் தமாஷாயிருக்கும். மாவலி யென்பது வெகு சாமான்ய ஜனங்களுக்கே உரிய வஸ்து. நாணும் நீங்கும் சாமான்ய ஜனங்கள்தானே!

* * *

19 சம்பர் மாதத்தில் சென்னையில் நடக்கும் சங்கீத விழாக்களின் சம்பிரதாயங்களைக் குறித்துச் சிறிது கவனிப்போம். சுமார் இருபத்தைந்து வருஷம்

களாக விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன; இன்னும் ஜனங்களின் நடவடிக்கைகளில் நாகரிகத்தைத் தழுவிய மாறுபாடுகள் ஏற்படவில்லை. கச்சேரிகள் ஒன்றாவது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் துவங்குவதில்லை. பத்து நிமிஷங்களாகிலும் காலதாமதமாகத்தான் துவங்குகின்றன. கோஷ்டியாரோ ஆரம்பம் முதல் அந்திவரையில் உள்ளே நுழைவதும் வெளியே போவதுமாகவே இருக்கிறார்கள். கச்சேரியோ களை கட்டுவதற்கு அரைமணி நேரம் ஆகும். அதற்குப்பின் போவோம், என்று காலதாமதமாய் வருபவர்கள் சிலர். சபை நிரம்பி யிருக்கும் போது நாம் போனால்தான் நம்மைக் கவனமாய் எல்லோரும் பார்ப்பார்கள் என்றிருப்பவர் சிலர். காசு கொடுத்து டிக்கட் வாங்கியிருக்கும்போது, நமது இஷ்டம் போல்தான் போவோமே, என்பவரும் சிலர். ஆக்கூடி சம்பவிக்கும் நிர்ப்பந்தம் என்னவென்றால், விச்ராந்தியாக அமர்ந்து கேட்போம் என்றிருக்கும் ரசிகர்களுக்குப் பிராணசங்கடமே. கால்களை மடக்கி உள் அடக்கவேண்டும்; விரல்கள் நசுங்கிப்போம்; ஸ்திரீகள் வந்தால் என்சாண் உடம்பை ஒரு சாணில் அடக்கிக் கொண்டு ஒதுக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அந்நிய புருஷர்கள் பக்கத்தில் உட்காரும் வழக்கத்தை அனுசரிக்காத ஸ்திரீ ஒருவர் வந்து, ஏற இறங்க முறைத்துப்பார்த்தால், தன்னுடைய இடத்தை விட்டுவிட்டு வேறொரு இடத்துக்கும் போகவேண்டி வரும்.

மாவலிப் பொறிகள்

சென்ற மாதத்தில் நடந்த கச்சேரிகளில் மேற்கூறிய சங்கடங்கள் சொல்லத்தகாத அளவில் காணப்பட்டன. ஒரு வயோதிக ரஸிகர் ஒருவர், ஒவ்வொரு கச்சேரியிலும் மேடையின்மீது ஏறி, பாடிக்கொண்டிருக்கும் வித்துவானை வாழ்த்தியும் க்ஷேமலாபம் விசாரித்தும் செய்த சேஷ்டையைக் கண்டிக்க யாரையும் காணவில்லை. வித்வான்களும் “ஆஹா! ஹே! ஹே!” என்று பல்லைக் கர்ட்டிக்கொண்டும், பாட்டை நிறுத்திவிட்டும் பதில் சொன்னது வெகு விகரமாயிருந்தது. பரதநாட்டியக் கச்சேரியொன்றில் சில பிரமுகர்கள் தங்களுக்குப் பிரியமான உருப்படிக்களையே சொல்லச் சொல்லி நடிகையின் நிகழ்ச்சியை நடத்திவைத்தது பலபேருக்கு அருவருப்பை விளைவித்தது. பொதுஜன கோஷ்டியில் அனைவரும் சமம் என்கிற அல்ப விஷயத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. பிரமுகர்கள் வெகு சிரேஷ்டமான ரசிகர்களாயிருக்கலாம்; நடிகையும் அவர்களுடைய மெச்சுதலையே சிலாக்கியமாகக் கோரலாம்; ஆயினும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தவர் முதல் பதினைந்து ரூபாய் கொடுத்தவர்வரையில் கோஷ்டியில் சமத்துவத்துக்கு உரியவராதலால், சிலர் மாத்திரமே கோஷ்டிக்குச் சட்டாம் பிள்ளைகள் போலவும், மேடைக்கு அதிபதிகள் போலவும் நடந்துக்கொள்ளுவது வெகு அசம்பாவிதம். இத்தகைய தலைக்கிறுக்கு மதராஸில் வெகுபேருக்கு உண்டு. இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்குமுன் எப்படியிருந்ததோ அப்படியேதான் இன்றும் இருக்கிறது!

தற்காலத்தில் சென்னையில் சங்கீதத்தின் நிலைமை யெப்படியிருக்கிறதென்றால், சில வாக்கியங்களில் பதில் சொல்லலாம். குணம் குறைவு. பலம் அதிகம். நிகழ்ச்சிகளின் நிலைமை, “குண்டுசட்டியில் குதிரைப்பந்தம்” போல்தான். பழைய வித்வான்கள்தான்; பழைய உருப்படிகள் தான்; பழைய அபஸ்வரம்தான்; பழைய விவஹாரம்தான்; ஒன்றிலும் புதுமையில்லை. கோஷ்டிகள்தான் மாத்திரம் அபரிமிதமாகப் பெருகிவிட்டன. ஆனால், முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது, “ரசிகர்கள்” எனப்படும் கூட்டத்தில் புதிதவர்கள் ஒருவருக்கும் இடம் கிடைக்காது. வெகு சிலர்தான் ரசிகர்கள் என்கிற பட்டங்களை வகிக்கக்கூடியவர்கள் போலும்! அவர்

களுக்குத்தான் இன்னமும் முதல் வரிசைகளில் பிரத்தியேக ஆசனங்கள் இமைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இன்னும் எங்குவேணுமென்றாலும் இஷ்டம்போல் உட்காரலாம்! எப்பொழுது இஷ்டமோ அப்பொழுது உள் நுழையலாம், வெளியேறலாம்! சிரிக்கலாம், இருமலாம், கனைக்கலாம், நடுக்கோஷ்டியில் எழுந்திருந்து வேஷ்டியை அவிழ்த்துக் கட்டலாம், எங்கேயோ இருப்பவன் ஒருவனைச் சீட்டிகை போட்டுக் கூப்பிட்டுத் தம் பக்கத்தில் அமரச் செய்யலாம்! பாக்கியிருக்கும் கோஷ்டியார் அனைவரும்—புக்களும் புழுக்களும்!

சுமார் பத்து வருஷங்களாக வட்ட இந்திய சங்கீத வித்வான்கள் சென்னைக்கு வருஷந்தோறும் வந்து, அவர்களுடைய சங்கீத பத்ததியை நமக்குப் பரிச்சயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் அவர்கள் கச்சேரி செய்யும்போது நம்முடைய வித்வான்கள் ஒருவரேனும் வந்து பூர்த்தியாகக் கேட்பதை இன்னும் காணோம். காரணம்? மமதை! சவைக்குறைவு! அலக்ஷியம்! அக்பர் அலிகான் என்னும் உஸ்தாத் ஒருவர் ‘சாராத்’ என்ற வாத்தியத்தில் கச்சேரி செய்த தினம், நமது பிரபல வித்வான்களின் ஒருவரை “வாசிப்பு எப்படி” என்று கேட்டதற்கு, அவர் “ஆஹா! என்ன அபாரமாயிருக்கிறது! என்ன சுத்தம், என்ன கார்வை, என்ன கோர்வை” என்றார். ஐந்து நிமிஷங்களுக்குள் இவரே மற்றொரு ரசிகரிடம் “தூக்கம் வந்துட்டுது, ஸார், எத்தனை நாழி இதைக் கேட்க முடியும் நான் போறேன்” என்று சொன்னது என் காதில் விழுந்தது. நம்முடைய சங்கீத வித்வான்களும், அவர்களுடைய சங்கீத நும் பெருமைப்படாமலிருப்பதற்குக் காரணம் இத்தகைய ஆத்மஹதியேயாகும்!

வெள்ளையர்களுடைய ஆசாரங்களையும், அவர்களுடைய ஒழுங்கு பாட்டையும், கண்டித்ததையும், நாம் மெச்சிக்கொள்ளுகிறோமல்லவா? சங்கீத நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களுடைய பழக்க ஒழுக்கங்கள் என்னவென்று கவனிப்போம்! நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் கொட்டகைகள் சில மூவாயிரம் ஜனங்கள் வீற்றிருக்கும்படியானதாகவும் இருக்கும். கச்சேரிகள் துவக்கமாவதற்குச் சில நிமிஷங்களுக்கு முன் கதவுகள் அடைக்கப்படும், பிரகாச

மான விளக்குகள் அணைக்கப்படும். ஒரு வரும் உள்ளே செல்லலாகாது, வெளியே வரலாகாது. சப்தமே இருக்காது. பத்து நிமிஷத்திலோ, பதினாறு நிமிஷத்திலோ ஒரு உருப்படி தீர்ந்த பின்னர்தான், இரு மலும், தும்மலும் உண்டாகும்; வெளியே போகிறவர்கள் போகலாம், காலதாமதமாக வந்தவர்கள் வரலாம். அதிகக் காசு கொடுத்தவனுக்கும் இந்த ஒழுக்கம்தான், அல்பக் காசு கொடுத்தவனுக்கும் இந்த ஒழுக்கம்தான். மேடையிலிருக்கும் வித்வான், கோஷ்டியில் காணப்படும் எவனையும் பிரத்தியேகமாகச் சுவணிக்கமாட்டான். ஒலிபரப்பும் கருவிகள் கிடையாது. எத்தகைய பெரிய உத்தியோகஸ்தையிருந்தாலும் சரி, அரசியல் தலைவராயிருந்தாலும் சரி, பிரத்தியேக மரியாதை கிடையாது; அரசர் ஒருவருக்கு மாத்திரமே அத்தகைய மரியாதை.

வெள்ளையர்களிடமிருந்து எவ்வளவோ விஷயங்கள் நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்! எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது ஒன்றுண்டு. என்னவெனில், எந்தச் சமூகத்திலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், பொதுஜனங்களுக்கு அருவருப்பெனிக் கக்கூடிய நடவடிக்கை எதையும் எவனும் செய்யலாகாது என்பது. அந்தக் கண்டிதம்தான் நம் தேசத்தில் கிடையாது. அவன் பணக்காரன், என்ன வேண்டுமானாலும் சாதிக்கலாம்; அவன் பெரிய உத்தியோகஸ்தன், என்ன செய்தாலும் கேட்பாரில்லை; அவன் பெரிய போக்கிரி, அவனோடு இழுத்துப்பறித்துக் கொண்டு நிற்க யாராலும் முடியாது, என்கிற வசனங்கள் இன்றும் வழங்கிவருகின்றன! எப்போதுதான் இந்த வசனங்கள் தொலையுமோ?

பணமுள்ளவர்களும் செல்வாக்குள்ளவர்களும் சாதிக்கும் சாதனைகள் மிகப் பலவுண்டு. பங்கீட்டு நிபந்தனைகளை மீறி, கலியாணம் அல்லது வேறு வைபவத்தை முன்னிட்டு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் விருந்தாளிகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவது இன்னும் சகஜமாயிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான அழைப்புப் பத்திரிகைகளை அனுப்பிவைத்து, ஜனக் கூட்டத்தைத் திரட்டி, திரண்ட ஆட்களை ஒழுங்கு படுத்தவேண்டி, போலீஸாரையும் கூப்பிட்டுவிடுவதும், அவர்களையும் மீறி,

கூட்டம் அதிகரிக்க, நல்லவன், கெட்டவன், விருந்தாளி, சோம்பேறி, எல்லோரும் தண்டடிப் பிரயோகத்தில் மாட்டிக்கொள்வதும், சில வருஷங்களாகச் சகஜமாயிருக்கிறது. அடிப்பட்டவர்களில் வெகு சிலர் அடியையும் மறந்து அடுத்த தினமே விருந்துச் சாப்பாட்டுக்குப் போவதும் சகஜமாயிருக்கிறது. எதற்காக இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டாலோ, "அவரோ மிகவும் நல்லவர்; இப்படியெல்லாம் சம்பவிக்கும் என்று எண்ணினாரா? பெரிய கூட்டமோ திரண்டு போய் விட்டது. நடுவார்தரத்திலே இருக்கிறவா அடிச்சுப்பிட்டா அவர் என்ன செய்வார்?" என்பதும் சகஜமாயிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் அலாதிப்போக்கில் இது ஒன்று. எத்தகைய அனுகூலமான காரியம் ஒருவன் செய்தாலும், எவ்வளவு அநாகரிகமாயிருந்தாலும், வீண் ஜம்பம், வீண் செலவு, சிக்கத்தகாத படாடோபம் அவனிடம் இருந்தபோதிலும், "மனுஷன் நல்லவர் ஸார்! அவர் மட்டுக்கும் ரொம்ப சுலபி, நாடோடி, நல்ல ரஸிகர் அவரைச் சேர்ந்த மனுஷன் எல்லாரும் ஒருமாதிரி. அவர்கள் நடுவிலே ஆப்பிட்டுண்டு ரொம்ப கஷ்டப்படறார் மனுஷர்" என்பார்கள்! நடுவிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார் என்கிற சாக்கில் அயோக்கியத்தனமுள்ள ஆட்கள் பலபேர் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பழியைச் சமத்த, உற்றார் உறவினர். சுற்றுப்பக்கத்து மனுஷன் ஒருவரும் இல்லாவிடிலும் கூட, தப்பித்துக்கொள்ள மார்க்கமுண்டு! எப்படி? காலவித்தியாசம், ஸார், காலவித்தியாசம்! கிரகதோஷம்! பாருங்கோ, அப்படி அவர் புத்தியைக் கெடுத்துப்பிட்டது! வேளானு கூலம்! தலையெழுத்து! அவரைப் பழிச்ச உபயோகமில்லை! அவருடைய தெசா நாதன் அந்தமாதிரி இழுத்துவிட்டுட்டான்!" இப்படி யெல்லாம் சொல்லி மெழுகிவிடுவது!

இன்னும் இரண்டு நாட்களில் சூன்ய மாதம்போய், தைமாதம் வருகிறது. கலியாண முகூர்த்தங்கள் வைக்கவேண்டியதுதான். எத்தனை பேருக்குக் காலவித்தியாசமோ, கிரகதோஷமோ, வேளானு கூலமோ! எப்படிச் சொல்லலாம்? ஆனால் இன்னுமொரு தமாஷைக் கவனிக்கவேண்டும். மணம் புரிந்துகொள்ளும் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் படாடோபம், வீண்

மாவலிப் பொறிகள்

செலவு, இவைகளைக் கண்டித்துப் பேசவும் எழுதவும் தயாராயிருப்பார்கள்; காலேஜ் சங்கங்களிலும், இயக்கக் கூட்டங்களிலும் வெகு சூரத்தனத்துடன் கர்ஜிப்பார்கள். பிள்ளை விட்டுக்காரர்கள் பெண் விட்டுக் காரர்களிடமிருந்து பணம் பறிக்கலாகாது என்பார்கள்! மணக் கோலங்கள் சுருக்கமாகவும் ஆடம்பரமற்றதாகவும் காணப்படவேண்டுமென்பார்கள். நகை நட்டுகள், ஆபரணங்கள் எல்லாம் அடக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்பார்கள். மந்தை கூட்டி, சந்தை வளர்ப்பதுபோலக் கலியாணச் சடங்குகள் நடத்தப்படலாகாது என்பார்கள். ஆனால் தங்களுடைய கலியாணங்கள் நடைபெறும் காலத்தில் இந்தப் பேச்செல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்துபோம். வெகு சூரத்தனத்துடன் பேசின பையன்கள் பலபேர் நயம் சகன்கலைப்போல நந்துகொள்வதைப் பார்க்கலாம்; தங்களுடைய தாய் தகப்பன் மார் இஷ்டப்படி எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு, சர்க்கஸ் குரங்குகளைப்போல் கூத்தாவெது சர்வசகஜம். பையன்கள் மாதிரிமா, பெண்களும் அப்படியே! காரணமாக என்ன சொல்லுவார்கள் தெரியுமா? நாங்கள் என்ன செய்வது? எங்களுடைய

தாய் தகப்பன்மார் குப்புறப்படுத்துகொண்டு சத்யாக்கிரஹம் பண்ணினார்கள்—சரியென்று விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று! எப்படி சமாதானம்? சிறியவயதில் ஆத்தமத்துரோகத்துக்குக் காரணம் தாய்தந்தையருடைய பிடிவாதம்! முதிய வயதில் ஆத்தமத்துரோகத்துக்குக் காரணம் உற்றூர் உறவினர் சுற்றுமுள்ள நண்பர்கள் இவர்களுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடப்பவர்களே அதிகம். அவர்களைக் கண்டிக்கவும் ஆட்கள் கிடையாது! இப்படியாகவேதான் தமிழ்நாட்டில் அர்த்தமில்லாத பழக்க ஒழுக்கங்களும், ஆசாரங்களும், சடங்குகளும் வெகுகாலமாக வழங்கி வருகின்றன. அவைகளால் தீமையதிகம் என்று நிச்சயப்படுத்தியும், சீர்திருத்தத் தயாராயிருக்கும் ஆட்கள் அரிது. குலாசாரம், ஜாதியாசாரம், மதாசாரம், சமூக ஆசாரம் என்று அழைக்கப்பட்டு அநேக வித அசந்தர்ப்ப ஆசாரங்கள் குடி கொண்டிருக்கின்றன. எங்கே பார்த்தாலும் அழுக்கு; சங்கீதத்தில் அழுக்கு; சாத்திரத்தில் அழுக்கு, அரசியலில் அழுக்கு; சமூகத்தில் அழுக்கு. சர்வம் அழுக்கு மயம்!

புத்தாண்டு பொங்கல் வாழ்த்து

அன்பர்களுக்கும், ஆதரவாளர்களுக்கும், வாடிக்கைக்காரர்களுக்கும் எங்கள் அன்பார்ந்த இன்பம் ததும்பும் பொங்கல் வாழ்த்துக்களை அளிக்கின்றோம்.

கலியாண காலத்தை உத்தேசித்து பட்டுப்புடவைகள், பாவாடைகள் & நூல் ஜவுளி தினுசுகள் ஏராளமாகத் தருவித்துள்ளோம். விலை நயம் கியாரண்டியானவை, வசீகரமான நவீன தினுசுகள். இன்றே விஜயம் செய்து ஆதரிக்க விரும்புகின்றோம்

பட்டு ஜவுளி வியாபாரிகள்

நுகர்மணி லில்க் எம்போரியம் | ராதா லில்க் எம்போரியம்
பெரியதெரு :: கும்பகோணம் | மயிலாப்பூர் :: மதராஸ்-4
டெலிபோன்: 58 டெலிபோன்: 84188

தி யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

கல்கத்தா

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 8,00,00,000
வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4,00,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 2,00,00,000
சினர்வ் கிதி ரூ. 60,00,000

டைரக்டர்கள்

G. D. பிரீலா—சேர்மன்

எஸ்வரி ப்ரஸாத் கோயென்கா
(வைஸ்-சேர்மன்)

ரமண்லால் ஜி. ஸரையா
(வைஸ்-சேர்மன்)

ஆனந்த சரண் லா
பைஜ்நாத் ஜலான்
கோவிந்த்லால் பங்கூர்
மதன்மோகன் R. ரூயியா
மஹாதேவ் L. தஹானுகார்

மோஹன்லால் L. ஷா
மோதிலால் தபூரியா
நவீன் சந்த்ர மபட்லால்
P. D. ஹிமத்திங்கா
R. L. நோபனி

ஜெனரல் மானேஜர்

B. T. தாகூர்

இந்தியாவிலும் ப்ராவிலும் உள்ள முக்கிய நகரங்களில்
70 பிராஞ்சுகளுக்கு மேலும், உலகெங்கும் சேவைசெய்யத்
திறமை மிக்க ஏஜன்ஸி வசதிகளும் உள்ளன.

சபரிமலை ஐய்யப்பன்

ANJEEVI

தே. ஸ்ரீ. ரா.

“ஐயப்பனே, தேவர் அடிகள் சற்று விலகலாமா”?

“ஐயப்ப! தேவர் அடிகள் மேலே செல்லலாம்”

மலை வழியாய் உயர்ந்துகொண்டு போகும் முஸ்லிம், வறிந்து இரு யாத்திரிகர்களின் சம்பாஷணை இது. வறிந்து என்ன முஸ்லிம் என்ன, எல்லாரும் ஐயப்பர்களே. ஒரு ஐயப்பன் மற்றொரு ஐயப்பனை வழி விலகச் சொல்லும் சொற்கள் இவை. எல்லோரும் சபரிமலை ஐயப்பனின் பக்தர்கள். ஐயப்பன் என்று காரணப்பெயர் பூண்டு கோயில் வந்து சேரும் பக்தகோடிகள், தரிசனம் செய்ய ஆற்றலுள்ளவர்கள்; ஒரு மண்டலம் மலையின்கீழ் தவஞ்செய்து புனிதமானவர்கள்; தெய்வ அருள் வேண்டி, திடீர் சித்தமுள்ளவர்கள், ஞானிகள் தெய்விக உணர்ச்சியால்; ஐயப்பன் வழிபாட்டில் எல்லோரும் உற்றுர் உறவினர்களானவர்கள்; ஜாதிமதபேதமின்றி, சலியாப் பற்றுடன், படிவிலும், கட்டுப்பாட்டிலும் ஒரு மனதாகி, நம்பிக்கையில் பிணிப்புண்டு, உள்ளும் புறமும் பிரம்ம சரிய விரதத்தில் தூய்மை எய்தி, சன்னிதியடையும் சன்னியாசிகள்.

ஆம், முதியோர், இளைஞர், முஸ்லிம்கள், இந்துக்கள் எல்லோரும் உபவாசத்தையும் விரதத்தையும் ஐக்கொண்டு ஒவ்வொரு வருஷமும், ஜனவரி மாதத்தில் அடர்ந்த காட்டினுள் சபரிமலை ஏறித்

தெய்வ வழிபடும் ஐயப்ப பிரார்த்தனை முடிக்கும் யாத்திரிகர்கள், திரள் திரளாகச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றனர்.

இம் மகிமை தாங்கிய திருவிழா ஒரு மகத்தான அமைப்புப் பெற்றது என்று கண்டு, பல தினங்களாக அங்கேயே தங்கி, தவசிகளுடன் கலந்துகொண்டு உற்சவத்தின் பொருளை யறிய ஒரு பத்திரிகை நிருபரும் யாத்திரிகரானார். விரதம் முடித்து பக்தர்களுடன் மலையேறி, அவர்கள் பஜனைப் பாடல்களிலிருந்தும், அந்நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தும், யாத்திரிகர் சம்பாஷணைகளிலிருந்தும் அவ்வூர்ப் பெரியோர்களிடமிருந்தும் நிருபர் மனத்தில் உருவாகிய சித்திரம் இது:—

எங்கும் பாலைவனம். வளம் குறைந்த, தீமலிந்த சோர்வுறச்செய்யும் நாடு அரபி நாடு. மக்கள் ஜீவனம் சலியாத திண்டாட்டம். தொட்டில் நாள் முதல் கல்லறை காலம்வரை வாழ்க்கை ஒரு அணையா அல்லலும் இன்னலும், அதுவும், அரேபியாவில் ஹாலெப் நகரம் இத்தகைய வாழ்க்கை நிலையை வலியுறுத்தி நின்ற காலம் அது. இந்நகரின் ஒரு வீட்டில் ஆலி என்பவனும் பாதிமா என்னும் அவன் மனைவியும், தங்கள் மகன் பாபர் என்பவனைப் பற்றி அடங்காத துயரமுற்றிருந்தனர். மகன் சிறுவயதிலிருந்தே ஒரு தனிப்போக்காகத் தோன்றினான். பெற்றோர்கள் சொல்வதை நேர்முகமாக மறுதலிப்பதில்லை. எனினும், அவன் செய்கைகள் ஒவ்வொன்றும் தங்கள் கருத்துக்கும் புத்திமதிக்கும் மாறாகவே தோன்றின. சில நாட்கள் சுறு சுறுப்பு; மற்ற நாள் உறக்கம்!

ஒரே மகன், செல்வச் சிறுவன், அதிகமாகக் கண்டிக்க முடியவில்லை. பாபர் தன் போக்கே போகலாயினன். குடும்ப வழக்கப் பழக்கங்களில் பற்றில்லை. அரசாங்கப் பட்டாளத்தில் மற்றச் சிறுவர்களைப்போல் சேர்ந்து சேவகம் செய்து ஜீவன்ம தேடி நிற்க மறுத்தது அவன் மனம். குதிரைச்சவாரி செய்வதில் மேதையானான், திடகாத்திரன்; ஆனால் ஆகாரமின்றி, வெய்யிலிலும் பனியிலும் அப்படியே நாட்கணக்காக மணல் குன்றில் உட்கார்ந்து விடுவான். கண்முடி மெளனியாவான். பெற்றோர்களும் மற்றவர்களும் இவன் ஒரு தனிப் பிறவி என்று விட்டுவிட நேர்ந்தது. ஒரு சமயம் மதவிஷயமாக வருஷாந்தரச் சபையில் கடவுளைப் பற்றி ருசிகரமான சர்ச்சை எழுபு, பாபர், கடவுள் உண்டென்று மனிதனுக்குச் செய்கையில் அறிவித்தாலன்றி, எவனும் வெறும் நம்பிக்கையில் பக்தனாகான் என்று அடித்துச் சொல்ல, சபையில் ஆரவாரம் அதிகரித்தது. பாபர் வெறுப்புடன் வெளியே சென்றான்.

குதிரைமீது எண்ணங்களைப் பறக்கவிட்டு வேகமாய் நகரின் வெளியே சென்றுகொண்டிருக்கையில் திடீரென்று குதிரை மிரண்டு தாவிற்று. பாபர் காற்றில் பறந்தான். தொப்பென்று மண்ணில் கவிழ்ந்தான். அப்பொழுதுதான் தன் நிலையடைந்தான், என்ன இது? மண்ணா? எங்கும் கற்பாறை, தன் தோள்களைக் கீறி ரத்தம் வழிந்து ஓடக்கூர்மையான நுளியிலிருந்து தலையை உயர்த்தினான். என்ன? மண்டை உடைந்திருக்கவேண்டுமோ! ஆனால் தோள் மாத்திரம் கிழிந்து நகக்குண்டது! நான் பிழைத்திருப்பது—? இதுதான் கடவுள் செயலா?

இச் சம்பவத்தின் பின்பு ஆலியும் பாதிமாவும், மகன் பாபரைப் பற்றி அநேக வருஷங்கள் ஒரு சமாசாரமில்லாதிருந்தனர். ஒரு நாள், அதாவது அவர்கள் காலமாகுமுன், புதல்வனைப் பற்றி நம்பமுடியாத ஒரு செய்தி கிடைத்தது. அரபி நாட்டை விட்டு, பாபர் ஒரு ஓடக்காரன் வேலையாளாகப் பேரிச்சம்பழ மூட்டைகளுக்கிய ஒரு சிறு தோணியில் கேரள நாட்டைந்து, பின்பு மலையாளக் காட்டினான், தனியே திரிந்துவாழும் ஒரு சிறு குதிரைப்படைத் தலைவனாக விளங்கி வருகிறான் என்றும், அவன் பழைய பழக்கம்—தன்னந்தனியே இரண்டு மூன்று நாள் கண்மூடி நெஞ்சடக்கி உட்கார்ந்துவிடுவது—இன்னும் அவனைத் தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறதென்றும், கொள்ளைக் கூட்டமாயினும், தங்களுக்கு எட்டு நாட்களுக்கு வேண்டிய பொருளை மட்டும் நிறுத்திக்கொண்டு எஞ்சியவஸ்துக்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிடுவது

என்றும் இவ்வாறு பல தகவல்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. பழைய நாட்களில், பாதை-அரபி வியாபார நட்பு வலுவற்றிருந்த தென்பது சரித்திரப் பிரசித்தமல்லவா?

* * * *

இந் நாடக ஆரம்ப காலம், ஆகஸ்ட் மாதம், கி. பி. 1002ஆம் ஆண்டு. அரங்கம், மதங்க வனம்; பெரியார் நதியும், அருகே உதகவாகினி சிற்றூறும் சூழ்ந்த நீர் வளம் நிலவளம், சபரிமலைக் குன்று, எதிரே அடர்ந்த காடு, பயங்கரமான வேங்கைப் புலிகள், மதம் பிடித்த யானைக் கூட்டங்கள், கரு நாக்கங்கள், மலைப் பாம்புகளும் விஷ ஜந்துக்களும் சலசல வென்று குதித்து ஓடும் கம்பள ஓடையின் சத்தம்.

"என்ன இது? எங்கிருக்கிறேன் ஹ! மண்டையில் ரத்தக் காயம்."

"பேச வேண்டாம். இன்னும் சற்று இளைப்பாற வேண்டும்"

"தாகமெக்கிறது, நீர் வேண்டும்"

"சரி இதோ"!.....

கால் மணி சென்றிருக்கலாம்; காயத்துடன் கிடந்தவன் கண்ணை விழிக்கிறான். ஞாபகம் வர நடந்ததை உணர்கிறான். ஆம், மிருக வேட்டையாடும் வலையில் சட்டென்று கவிழ்ந்துவிட்ட குதிரையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளும் தருணம், தொப்பென்று மரத்திலிருந்து வாளுடன் குதித்த எதிரிகள்—தன்னிடத்தில் முன்பு வேலையிலிருந்தவர்கள் சூழ்ச்சி செய்ததால் துரத்தியடிக்கப்பட்டவர்கள் — வெகுநாளையவரம், பிழிக்குப்பறி வஞ்சம் திரிக்கச் சதி செய்து, இப்பொழுது தங்கள் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றக் கூரிய வாளை உயர்த்தினார்கள்.

ஆனால்——!

'சரி!' என்று சீறிவந்தன அநேக அம்புகள். வாளேந்திய, கொலைசெய்ய உயர்த்திய கைகள் நின்றன. அடுத்த நிமிஷம் கடகடவென்று கடிந்துவந்தது பூதாகாரமான கருங் குதிரை. அதன் மேலிருந்து காற்று வேகமாய்த் தாவினான் ஒரு யுவன். சில நிமிஷங்கள் கடும்போர். பின்பு மரத்திலிருந்து கொலை செய்யக் குதித்தவர்களின் தலைவன் தலை அறுபட்டுக் கீழே புரண்டது. அவ்வளவுதான். மற்றவர்கள், அதிகக் காயமடையாதவர்கள், ஓட்டம் பிடித்தனர். சமயத்தில் உதவி செய்யவந்த யுவரீரன் கீழே காயப்பட்டுக் கிடந்தவனைத்

சுபரிமலை ஐயப்பன்

ஆக்கியெடுத்துக் குதிரைமீது கிடத்தி மெதுவாகச் சென்றான். பின்பு குதிரைமேல் கிடந்தவன் பிரக்கை இழந்தான்.

ஆம், இப்போது அதெல்லாம் ஞாபகம் வந்தது. இரவு முழுவதும் தன்னைக் காத்து வந்த சிறுவனின் சிகிச்சை வெற்றியடைந்த அறி குறியாக துயிலெழுந்தவன்போல் எழுந்தான். சிறுவனை உற்று நோக்கினான். வெகு நேரம் சென்றது. பின்பு மிகவும் தாழ்ந்த குரலில், வணக்க உணர்ச்சியில்,

"என் பெயர் பாபர், அரபி தேசத்தவன்"

"தெரியும், நீ இனி இங்கேயே தங்கலாம், ஒரு குறைவும் வராது."

"அப்படியா? இத்தேசத்து உத்தரவு? உயிருடனோ, கொன்றோ அதிகாரிகளிடம் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு போவது?"

"அந்த உத்தரவு ரத்து. நான் இவ்வரசாங்கத்தின் முக்கிய அதிகாரி. இதோ அரசனின் ஆணை, படித்துப்பார்."

பாபர் கண்களில் நீர்த்துளி. ஏன் இவன் என்னைக் காக்கவேண்டும்? சிந்தனைத் தொடர் இழுத்துக்கொண்டே போக அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்டான் அரபிக்காரன். இளைஞன்—காப்பாற்றிய வீர இளைஞன்—மெதுவாகக் குதிரைமேல் தாவி மறைந்தான். அரபிக்காரன் கண்திறந்தது! "வாவர்சாமி இயக்கம்" உதயமாயிற்று. அப்படியே ஏழுநாள் உட்கார்ந்த படியே கண்முடி மெளனியானான். 'வாவர்சாமி யானான்!'

* *

குதிரைமேல் தாவிச் சென்ற சிறுவன் வாயுவேகமாகச் சுபரிமலையடைந்தான். மாலையிலே இருட்டு, ஊர் அடங்கியிருந்தது.

எங்கும் நிசப்தம். என்ன இது? மலையைக் கவ்வியிருந்த கும்மிருட்டில் சுடர்விட்டெரியும் தீவட்டிகள்! குதிரையை மறைத்து மேலே சென்றான் சிறுவன்,

ஆம், பழைய பெருச்சாளியே! உடையான் என்ற சனியன்தான். பெயர்போன கள்வர் தலைவன்; அவ்வட்டாரத்தையே பிசாசுபோல் ஆட்டிவைக்கும் போயாண்டி. குரூரன், ஆனால் தீரன். அக்கம்பக்கத்துச் சிற்றரசுகளுக்குத் திகிலாய்த்திரிந்த கொடுங்கோலன். பன்முறை, தன் தந்தை இவனை எச்சரித்தது ஞாபகம் வந்தது. எல்லோரையும் அடக்கி ஆளும் உடையான் தன் தந்தையை மாத்திரம் அச்சமுறச் செய்யமுடியவில்லை. ஒருதடவை இவன் அட்டேழியம் தாங்கமுடியாமல் பொதுமக்கள் தந்தளிக்க, சபரிமலை கோயில் பூசாரியான தன் தந்தையிடம் ரகசியமாக இரவில் வந்து முறையிட, அதே நியிஷத்தில் அருகிலிருந்த சிற்றரசளிடம் சென்று ஒரு படைகையக்கொண்டு துஷ்டனை அடக்கினார் வில்லக்கிடப்பட்டுச் சிறைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்ட உடையான், கண்ணில் தீ பறக்க ஒருநாள் இதற்குத் தக்கபடி வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்கிறேன் என்று பகைக்கக்கும் சபர்தம் செய்தது, இன்னும் சிறுவன் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. மெதுவாகக் கீழே குதித்து, சத்தமின்றி அருகே நின்ற பலாமரத்தின்மீது ஏறி உச்சியடைந்து நோக்கவே மனதைக் கலக்கும் கோர சம்பவத்தைக் கண்டான்.

உடையான் வானில் ரத்தம் தோய்ந்திருந்தது. பிளவுண்டு பிராணனைவிட்ட தந்தையின் முகம் சாந்தியின் மலர்ச்சியில் மிளிர்ந்திருந்தது. கொலைகார உடையான் முகம் விகாரமுற்று மீசை துடித்தது. ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு, சிறுவன் அப்படியே கீழே இறங்கி, சந்தடி செய்யாமல் தன் குதிரையை யடைந்து ஏறி மறைந்தான். மறுபடியும் சபரிமலையை நல்விருள் கவ்விக்கொண்டது. உடையான் வாளை உறையிலிட்டு ஆட்களைத் திரட்டி அன்றே விடியமுன் பந்தலம் என்ற மலையாள நாட்டுச் சிறுபாளயத்தைத் தாக்கினான். இரவில் அதைத் கைப்பற்றி அதன் அரசனைத் துரத்தினான்.

* * *

ஒரு மாதஞ்சென்றது. ஒருநாள் நள்ளிரவு, எங்கும் தீவட்டிகள். வெகு வேகமாக அநேகர் முட்டைமுடிச்சுகளுடன் சத்தமின்றி நடந்து போகின்றனர். மதுரை நகரவாசிகள், மனவீக்கிரம அரசனின் மக்கள், ராஜாவிச்வாசிகள், சோழ மன்னனால் முறியடிக்கப்பட்டு அரசனுடன் ரகசியமாக வெளியேறினார்கள். மனவீக்கிரமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு ஆபத்து வராமல் பாதுகாத்துப்

போகின்றனர். வண்டிப்பெரியார் என்ற ஊர் வந்து சேர, கொஞ்ச தூரமே இருந்தது.

ஆனால் அதற்கிடையே ஆபத்துக் குறக்கிட்டது. உடையான் கும்பல்தான்! கொள்ளைக்காரர்கள் திடீரென்று நாலா பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனர். மிகவும் சிக்கலான நேரம், 'அரசன் எங்கே' 'மனவீக்கிரமன் எங்கே,' என்று கேட்ட வண்ணம் பொக்கிரி கள் புருந்து அரசனையும் பொக்கிஷத்தையும் தேடித் திரிந்தனர். அட்டகாசம் செய்தனர்.

ஒரு நியிஷம். உடனே, தடாரென்று பிடித்திருந்த தீவட்டிகள் ஒவ்வொன்றாகக் கீழே விழுந்தன. 'ஐயோ அப்பா' என்ற அவயக்குரல். அதே சமயத்தில் வில் பிடித்த இளைஞன் பிரம்மண்டமான ஒரு யானை மீதிலிருந்து வாளா வண்ணமாய் அம்பெய்துகொண்டு கடுகினான். யானையோ மதம் பிடித்து அங்கு மிங்கும் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த கொள்ளைக்காரர்களைத் தூக்கி எறிந்து, காலால் துவைத்துப் பிசைந்து கொண்டது.

"மதயானை"! என்ற அபாயக் குரல் எழவே கொள்ளைக்கூட்டம் மறுநியிஷம் ஓடி மறைந்தது. உடனேயே மதயானையும் அடங்கி நின்றது. புகலிடம் காண ஓடின மதுரை மன்னனும் மக்களும் எதிர்பாராது ஆபத்து வேளையில் காத்து இராட்சித்த இளைஞனையறிய யானையன்டை நெருங்கினார்கள். தெய்விகத் தோற்றமளித்த இளைஞன் புள்ளகையுடன் கம்பீரமாக வீற்றிருந்தான். என்ன கேட்ட போதிலும் தன்னைப்பற்றி ஒரு விஷயமும் பேச மறுத்துவிட்டான். கொஞ்ச தூரம் அவர்களுடன் சென்று நகரம் சேருமுன், யானையை விட்டு விட்டுக் காத்தூரின் குதிரை மேலேறி மனவீக்கிரமனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு மறுபடியும் காட்டினுள் மறைந்து விட்டான்.

அரசன் சிறுவனையும் அவன் முக காந்தியையும் திரச் செயலையும், அம்பெய்யும் திறனையும் மறக்க முடியவில்லை. வண்டிப் பெரியார் அடைந்ததும் சிதைந்த அவன் சேனையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்தடைந்தது. மனோதிடமடைந்து சிறுவன் முகம் குறையா உற்சாகமுட்ட, வெற்றி நம்பிக்கையுடன் திரும்பி மதுரையடைந்து முற்றுகையிட்டு வெற்றியும் பெற்றான். பூர்ணர் அரச வம்சத்தைத் தோற்றுவித்தான். நீதிநெறி வழுவா மேன்மன்னனாய் அரச செலுத்தினான். வெகுநாள் வரை தன் வெற்றிக்குப் பேருதவி செய்த அந்நிய நாட்டுத் தலைவன் வாவர் என்பவன் ஏன் வந்தானென்றும், காட்டினுள்ள ஒரு இளைஞனுக்கு இது திருப்தியாயிருக்கும் என்றும், ஏன் இவ்வயல் தேசத்தான் அவ்

வினாளுகைத் திருப்தி செய்யவேண்டுமென்று எண்ணி எண்ணி விடையின்றி அவ்வினா சிங்கமான சிறுவனிடம் ஏதோ தெய்விகத் தன்மை இருக்கவேண்டுமென்று மனந்தேற வானே. பல தடவை இனாளுகைத் தேடி அரண்மனைக்கு அழைத்துவர முயன்றான். பலிக்கவில்லை. அவன் ரூபகமாக, மாவுத்தன் ஈட்டியை, இனாளுகை யானையேறி வந்து தன்னைக் காத்த சம்பவத்தை ஓட்டி, தன் கொடிச் சின்னமாக்கினான்.

நிற்க, நாட்டில் வியாபாரிகளிடையேயும் செல்வந்தரிடையேயும் அரசாங்க வட்டாரத்திலும் பட்டையினரிடத்தும், உடையான் கதையம் திரச் செயல்களும் நாளாகப் பரவிவந்தும். பகிரங்கக் கொள்ளை, குறையாடல், பறிமுதல், கொலை இவ்வாறு அவன் சரித்திரம் சென்றகொண்டிருந்தது. இடை இடையே, வாவர் தலைவன் புகழும் ஓங்கி வளர்ந்தது. எந்தெந்த இடத்தில் வாவர் தலைவன் தலையிட்டானே அங்கெல்லாம் உடையானின் அட்டகாசம் அடங்கிவிட்டது. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட சொத்துக்கள் திரும்பக் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டன என்றால் அது வாவர் உதவியால்தான். இப்படி கள்வர் தலைவனுக்கு மாற்றாக அரசித் தலைவனின் கீர்த்தியும் எங்கும் பரவிவந்த நான் அது. "வாவர் வெற்றி வெண்பா" "வாவர் மணி மாலை" என்று இன்றும் ஒலிக்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் எங்கும் பாட ஆரம்பித்தார்கள், நாடகம் போட்டனர். உடையானுக்கும் வாவருக்கும் கரும் போட்டி மூண்டது. என்ன ஆச்சரியம்! அரசிதேசத்திலிருந்து வந்தவன், வழி பறிப்பவர்களுடன் சேர்ந்தவன், தலைவனுடன், தனியே இடம் அமர்ந்த ஒரு சிற்றூரை கிரீமணித்து பரதேசிகளையும் கபோதிகளையும் அனாதைகளையும் கொணர்ந்து குடிபுகவைத்து, வளம்பெற்ற ஒரு சிறு நாடாக்கி, வாவர் ஆதரவின் கீழ் ஒரு தனி ஆளுகையேற்பட, உடையானுக்கும் வாவருக்கும் கேண்மைக்கும் நன்மைக்கும் பாம்பு—கிரீ பகைமை ஓங்கி வளர்ந்து வந்தது! கடைசியில் இருவரும் ஒரு கை பார்த்துவிட வேண்டுமென்று ஆற்றலெழச் சமயம் காத்து கின்றனர்.

மாலை அந்திப்பொழுது. ஒருநாள் சுருநாகப்பள்ளி என்ற திருவிதாங்கூர் சுற்றுப்புறப் பட்டணத்தை உடையான் ஆட்கள் சூழ்கின்றனர் என்ற செய்தி ரகசியமாக வாவருக்கு வந்தது. அடுத்த ஊர் பாளையக்காரர்களும் உதவியேண்டி அழைப்பும் அனுப்பும்,

குதிரைப் பட்டையுடன் மறு சிமிஷம் வாவர் குதிரைந்து சென்றான்.

ஆனால் வழி தெரியாமல் திகைத்தான். கடைசியில் நெம்ப வேறு பக்கம் சென்று ஊரையடையுமுடையான் வேலையை முடித்துவிட்டான். பாவைக்கப்பினதும் நேர் வழி செல்ல ஒரு இனாளுகை வழிகாட்டினார். அவன் எங்கே, என்று பரபரப்புடன் தேடிக்கொண்ட போது உடையான் ஆட்கள் வாவரைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். வாவர் கட்டுண்டு இழுத்துச் செல்லப்பட்டான். வெற்றியின் ஆரவாரத்தில் அவ்லூர் காளி மண்டபத்தின் எதிரே கீற்றும் பலாமரத்தில் அவனைத் தூக்கி வீறும்படி கர்ஜனை யிட்டான் உடையான். குதிரைமேல் கடத்தி வாவரை மரத்தண்டை சேர்த்தார்கள்.

அவ்வளவுதான்! உடனே 'ஐயோ அப்பா'! என்ற அவயக் குரல் இரவின் நிசப்தத்தைப் பிளந்தன. என்ன இது! நம்மவர்களின் அபாயக் குரலல்லவா இது? உடையான் உடனே பறந்து வந்தான். வாவரைக் காணவில்லை. குதிரையும் காணாமல்! இருபதுக்குமேல் உடையான் ஆட்கள் அம்பினால் அடிபட்டு அலறிக்கிடந்தனர். "யாரோ ஒரு இனாளுகை திடீரென்று

தோன்றினான். சகாயா வேகத்துடன் வில்லாச் சரமாரி. தீவட்டிகளை எடுத்துத் தேடிப் பாய்ந்த கையில் இளைஞனையும் காணும், வாயும் மறைந்துவிட்டான். அவனைத் தடுத்து உயரக் கட்டிய கயிறு மாத்திரம் அங்கு நிலை தொங்கி அலைத்து' என்றார் அடிப்பட்டவர்.

"இவ்வாறே இவ்வளைஞன்! பெரும் ஐயப்பயிடுகிறோ!"

"ஐயோ அப்பா! என்ற அவயக்குரல் கேட்கும்போது உதவியாகிறான் என்கிறது உண்மையாயிற்றே! இவனு ஐயப்பன்! நல்ல அய்ய அப்பன்! இவனை ஒருகைபார்த்து விடவேண்டியது தான்." என்று தன் ஆட்கள்முன் சபதம் எடுத்தான் உடையான்.

"ஐயா, அப்பனே! நீ யார்? எத்தனை தடவை என்னைக் காத்து நின்றாய்? ஏன்? உன்னைப் பல தடவை கேட்டேன், பதிலில்லை. உன்னுடைய முழு அன்பையும், நம்பிக்கையையும் பெற, இதோ இவ்வளின்மேல் ஆணை! இதுகாறும் இவ்வான் எனக்கு உதவியாயிருந்தது, இனி நீ தான் துணை. நானே உனக்கு அடிமை உன் இச்சையே எனக்கு ஆக்கினேன். இவ்வளின்மேல் இனி நான் நிற்கவில்லை, உன் ஆதரவின்மேல் தான். இதோ இவ்வானை உடைக்கிறேன். என் மனம் இப்பொழுதுதான் சாந்தியடைகிறது. ஆம், வாளின்வழி கொலை, களவு, இறுமாப்பு; உன் அருளின்வழி சாந்தி, நன்மை, பிறருக்குக் கைங்கிரியம், உனக்கு. என் ஐயா—அப்பா, ஐயப்பன் என்று பெயரிடுகிறேன். ஐயப்பா கருட்கு என்னைவிட்டகலாதே. நீ இருந்தால் தான் சாந்தி உண்டு, வேறு பிறவியாகிறேன். இதுதான் என் முக்திபோலும்! இந்நற்கதியடையவே என்னை அரபி பாலைவனத்திலிருந்து உன் திருவருள் அழைத்ததுபோலும்!" இவ்வாறு கண்ணைமூடி வாவர் எதிரிலிருந்து புன்னகையூத்த இளைஞனை, தன்னைத் திரும்பவும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றிய நண்பனை—புகழ்மலை பாடி துதிசெய்தான். வெகுநேரஞ்சென்று கண்ணைத் திறந்தான். இளைஞனைக் கணவிலை!

துக்கமுண்டு அப்படியே படுத்துவிட்டான் வாவர். மறுநாள் விடியற்காலை ஒரு பெரியவர் வந்து "ஐயப்பா!" என்று சொல்லி உட்கார்ந்தார். இக்குரலைக் கேட்டதும், சேறி எழுந்தான் இரண்டு நாளாய்ப் பட்டினியாய்க் கிடந்த வாவர்.

"என்ன" ஐயப்பாவா! யாருது?"

"ஆம், ஐயப்பா, நீயும் ஐயப்பாதான்"

"நீங்கள்.....?"

"நானும் ஐயப்பன் தான்"

"என்ன இது? ஐயப்பனென்று ஒரு இளைஞ் சிங்கத்தை அறிவேன், ஆனால் நான் ஐயப்பனில்லை"

"ஆம் நானும் அறிவேன். அவனை யார் யார் அறிவாரோ அவர்கள் எல்லோரும் ஐயப்பர்கள் தான்! இதுவே ஒரு பெரும் சங்கமாகி, பின் சமூகமாகப்போகிறது. அதற்குத்தான் நான் இங்கு வந்தேன். ஐயப்பனின் புத்திமதி, நீ இப்போது இருக்குமிடம் எருமலி என்ற கிராமம். நீ இங்கிருப்பதையறிந்து உன் ஆட்கள் ஊரிலிருப்பவர்கள் எல்லாரும் உன்னை அழைத்துப்போக வருவார்கள். ஆனால் நீ இங்கேயே தங்குவாய். இது ஒரு முக்கியத்துவ வாய்ப்பெய்தும் நாடாக விளங்கப்போகிறது. கேரள நாட்டிற்கும் பாண்டிய நாட்டிற்கும் சரி, நடுவே அமையப் பெற்றது. இருபுறந்தாருக்கும் சமத்துவம், சகோதரத்துவம் சன் மார்க்கம் பரவ, சேவை செவ்வாய்"

புத்துயிர் பெற்றெழுந்தான் வாவர். ஒரு புது, புனிதமான, உயர அழைத்துப் போகும் உணர்ச்சி மேலிட்டது. மனத்தில் தீதம், கண்ணில் ஒளி, ஆர்வமும் ஆற்றலும் பெற்று அவயவங்கள் சேவைக்குத் துடித்தன. பெரியவரை வணங்கினான். அவர் தாம் அணந்திருந்த நுத்திராஷு மாலையை எடுத்து, பணிந்தவன் கழுத்தில் அமைத்தார். தன் தலையையும் பின் உடம்பையும் போர்த்துத் தொங்கின பாகையை விலக்கினான். உடனே பெரியவர்தம் கவி உடைய அளித்தார். வணக்கத்துடன் வாங்கி யணிந்தவாவர்—"வாவர்சாமி"—சந்தர்யாசியானான். வாவர் ஆட்கள் அதே சமயத்தில் அவருவர், பெரியவர் விடைபெற்று அகன்றார். மடங்கொண்டு, எருமலி சாமி யாராய் அமர்ந்தான் வாவர் சாமி!

* * *

நாடகம் கடைசி அங்கம். கேரள பாண்டிய ஐக்கியம் உருவாகி வலிவுறும் சமயம், அமைதி நிலவும் நாள்; கொள்ளைக் கூட்டத்தார் அடங்கி வரும், நீதி நெறியில் பொலியவிற்கும் அறிஞர்களுக்கும், உடையான் கும்பலின் அந்திவேளை. வாளாவிரப்பினு அவன்? வாவர் சாமியாரின் கிர்த்தி அவன் பெயருக்கு உலைவத்தது. அவ்வப்போது மறைந்து காணும் இளைஞனின் மேன்மை கொடிகட்டிப் பறந்தது. ஆம், தன்னைப்போல் இவனும் ஒரு மனிதன் தானே, மனிதனால் ஆகாதது என்ன? ஐயப்பன் தெய்வீகப் பிறவியா? என்ன புரளி இது? ஒரு கை பார்த்துவிட வேண்டியதே. வாவர் சாமியும் பெருகி வரும் அவன் மடமும் ஒடுக்கப்படவேண்டியவை. இதுதான் சமயம். அடுத்தவாரம் எருமலியில் வருடாந்தரத் திருவிழா? ஹலும்! திருவிழாவாம்! பார்த்து விடுவோம்' என்று உறுமியுள் உடையான்.

"மாங்காய் வேணுமிங்கிறயே? மாங்காய் தின்னுவியா? பள்ளிக் கொடம் போவியா?"

"ஏன்? மாங்காய் தின்னுண்டே பள்ளிக்கூடம் போறேன்?"

"மாங்காய் தின்றால் படிப்பு வராது, படிக்கவேணும்தான் இருந்தால் மாங்காய்தின்னக்கூடாது!"

அதைக்கேட்டு அவள் முகத்தை ஒரு விதமாக நொடித்துக்கொள் ளுவாள். பார்க்கப் பார்க்கத் தெவிட் டாத அற்புதக் காட்சியாக இருந் தும் அது. அவள் அழகு காட்டு வாள்-அதில் இனிமை சொட்டும்.

"போடா சரிதான்-மாங்காய் போடாவிட்டால் போயேன்? உன் னைப்போலேன்னு நெனச்சியோ- படிப்பு வராத முட்டாளாய் இருந் ததுக்கு?" என்று பிணங்கி க் கண்டிப்போகப் புறப்படுவாள்.

அவளைத் தவிர - வேறு யாராய் இருந்தாலும் சரி; அவளை 'முட்டாள்' என்று சொன் னாலோ - 'குரங்கு' என்று சொன்னாலோ - விரிந்து கட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு நிற்பாள். சும்மா விடமாட்டாள். கன்னம் பழுத்துவிடும்! வயதில் சூத்தலர்களாயிருந் தால் கல்லெறிப்பட்டே தீரவேண்டும்.

அவள் என்ன சொன்னாலும் அவனுக்கு உறைக்காது. இந்த விஷயம் அவளுக்கும் நன் றுக்கத் தெரியும். அதனால்தானே என்னவோ- அவள் அவளைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஏதா வது சொல்லி ஏசிக் காட்டத் தவறவே மாட் டாள்.

ஒரு சமயம் அவள் தன்னை வெகு ஜோராகச் சிங்காரித்துக்கொண்டு, எங்கேயோ போவதற் குத் தயாராகி யிருப்பவனைப்போலே, 'சிலுக் சிலுக்' -கொன்று இங்குமங்குமாய் ஓய்யார நடைபோட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

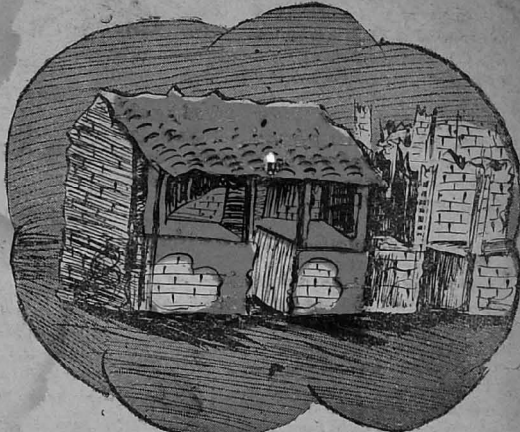
அவளைக் கவனித்தான் அவன். "பிரமாதமா அழகுபடுத்திக்கொண்டிருக்கியே! எங்கேட போகப் போறே மதுரம்?" என்று கேட்டான்.

"கல்யாணபுரத்துலே எங்க உறவுக்காரர் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குப் போகப் போறேன்டா" என்று பெருமை பிடிபடாமல் அவள் பேசினாள்.

"என்மீ? திரும்பிவர ரொம்ப நாளாகுமோ?"

"இனிமே இங்கே வரவே மாட்டேன்!"

"நிஜமாகவா?" என்று அவன் வருத்தமுற்று சினவீனான்.

அவன் 'களுக்'கென்று கிரித்தான். "இல் லோடா இல்லே! சும்மாச் சொன்னேன்; ஒரு வாரத்துலே வந்துவிடுவேன்!"

அவன் அவளை அப்படியே விழங்கிவிடுபவ னைப்போல் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தான்.

"என்னடா என்னை அப்படிப் பாக்கறே! கண்ணிலேயே சுட்டுவடுவேபோலிருக்கே?" என்று கேட்ட அவன் தன்னையும்றியாமல் தலை குனிந்தான்.

தாங்கமுடியாத உள்ளத்துடிப்பே அவளை அப்படிக்கேட்டகத் தூண்டியிருக்கவேண்டும்: "மதுரம்! என்னை நியே கல்யாணம் செய்து கொள்ளுவியா மதுரம்? நான் உன்னைப் பண் ணிக்க ஆசைப்படறேன்!" என்று அவன் தன்னை யறியாமலேயே கேட்டுகின்றான்.

அவள் தலை நிமிர்ந்து அவளை நோக்கினாள்; கண்ணிலே சொல்லமுடியாத ஏளனக் குறி; உதட்டிலே ஒரு கோணல்; முகத்திலே வெறுப் புக் கலந்த ஒரு சுழிப்பு-

"எழுத்து வாசனையே இல்லாமெ-வெறும் தடிப் பயலாய் திரியும் உனக்கு, கல்யாணம் வேறயா-கல்யாணம்?-தூ! என்னைப் பார்த்துக் கேக்கவே உனக்கு வெக்கமா யில்லே?" என்று 'பளிச்சி'சென்று பதில் சொல்லிவிட்டு ஓடியே போய்விட்டான்.

அப்போது அவள் தாவணி அணிந்து நின்ற பருவம்.

அவனுக்கு வயது பதினாறு, இருக்கும்.

அவ்வளவு அலட்சியமாக அவள் பதில் சொல்லிவிட்டுப் போனது அவனுக்கே பிடிக்கவில்லை; பொறுக்க முடியாத வருத்தமும், துக்கமும் அவள் மனதைக் கவ்வியிருந்தன.

இருந்தாலும் அவள் அவளை மன்னித்துவிட்டாள். அவளைப் பொறுத்தமட்டில் அவள் அவ்வளவுக்குப் பலவீனமுற்றிருந்தாள். அவள் என்ன சொன்னாலும் அவள் பொறுத்துக் கொள்ளத் தயார்—

செடியாக நின்றது கொடியாக வளர்ந்தது.

அவள்—மொட்டாக நின்றவள்—மணத்தை அள்ளிச் சொரியும் அற்புத மலராக மலர்ந்தாள். பருவம் அற்புதமாக அவளைச் சமைத்து விட்டது; அழகின் எல்லை புதிய சோபையுடன் அவள் அங்கமெங்கும் சுடர் வீசியது.

அவள் முரட்டுக்காளை; கட்டுத்தறியின்றி, தன்னிச்சையாகத் திரிந்த முறுக்கான காளை; அடக்குவாரின்றி. சுற்றிவந்த கோயில் காளை.

வயதுவந்த பிறகு அவளுக்கு, முன்போலன்றி, புதிய கட்டு திட்டங்கள் வந்து புகுந்து கொண்டதென்றாலும்—அவர்கள் சர்ப்புக்கு ஊறு எதும் நிகழ்ந்துவிடவில்லை.

அண்டை அண்ட விடுகள்; லோயில்; குளம்; ஆற்றங்களை அடிலும் குடிநீராமம்—காவல் கட்டுகளுக்குத் தப்பி காரும், நெருப்பும் ஒன்று சேருவதைத் தடுக்க யாரால்தான் முடியும்?

சாய்ந்து படுத்திருந்தவன்மீது மரத்திலிருந்த ஏதோ எச்சமிட்டது. காக்கையோ—குருவியோ—ஆந்தை தானோ? அதைத் துடைத்தெறித்துவிட்டுச் சற்றே நகர்ந்துகொண்டான்.

புற்றின்மீது கை பட்டது; அந்த இடத்தில் மண் கொஞ்சம் இடிந்து பொல-பொல வென்று சரிந்தது. அந்தப் புற்றிலே பாம்பு ஏதோ இருப்பதாக அந்த மனிதன் சொல்லிப் போனானோ? பாம்பையும் காணும்—தேனையும் காணும்—

அல்லது அவளை நெருங்கவே அந்தப் பாம்பு பயப்படுகிறதோ என்னவோ?

அண்ணாந்து பார்த்தான்: நிலவு வானத்தின் உச்சிக்கு வந்துவிட்டது.

அவள் வாழ்விலும் இனிமையின் உச்சியை அடைந்த கட்டம் அப்போதுதான்—

அதிகாலைவே ஆற்றிலே குளிக்க அவள் வந்தாள். அவ்வளவு சிக்கிரமாக எழுந்து

யாருமே அதற்குள் ஆற்றங்கரைக்கு வரவும் மாட்டார்கள் அந்த ஊரில்—

அவள் வந்துபுற்றி அவனுக்கே வியப்பாகத்தானிருந்தது.

"மதுரமா! அதற்குள்ளாகவா குளிக்கவந்து விட்டாய்?"

"ஆமாம்; நீ கூட அதற்குள்ளாகவா எழுந்து வந்துவிட்டாய்?"

"நீ வந்திருப்பாயோ என்று பார்க்கத்தான் வந்தேன்!"

"ஆனால் உன்னைப் பார்க்க நான் வரவில்லை; இன்னும் நேரமான பின்னர் ஆற்றுக்கு வந்தால் நீயும் கூடவே வந்து என்னையே— நூறுபேர் மத்தியில்—விறைக்க விறைக்கப் பாப்பாய்—எனக்கு அது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்குமென்று நினைத்து—உன்னைப் பாராமலிருக்க முன்னதாகவே வந்தேன். நீயும் என்னடா—முன் இப்போதே என்னைப் பார்க்க வந்துவிட்டாய் தொந்தரவதான்!" என்று சொல்லிச் சிரித்தாள்.

அவளும் சிரித்துக்கொண்டே, "ரொம்பசரி; இதிலிருந்தே உன்விடம் நான் வைத்திருக்கும் ஆசையைத் தெரிந்துகொள். இனியும் நாலு பேருக்கு நடுவில் நான் உன்னைப் பார்க்கக் கூடாது என்றிருந்தால்—இதேபோல்—சிக்கிரமாகவே எழுந்து ஆற்றுக்கு வந்துவிடு. பார்த்துவிட்டுப் போய்விடுகிறேன்?" என்றான்.

"சரி; இன்றைய போதுக்கு என்னைப் பார்த்துப் பேசுத் திருப்பியடைந்துவிட்டாயல் லவா? நான் குளிக்கவேண்டும்; பார்த்துக் கொண்டே எதிரில் நிற்காதே; அந்தப்புறம் போய்விடு."

உடனே அவள் போகத் திரும்பினாள். நாலடி நடந்திருப்பாள்; அவள் அவளை மீண்டும் அழைத்தாள்.

திரும்பிவந்து நின்றாள்.

"தேய்த்துக் குளிக்கச் சொப்புவேண்டும்; டவுனுக்குப்போனால் எனக்கு வாங்கி வருகிறாயா?" என்று கேட்டாள்.

"ஆகட்டும்" என்றாள்.

"மத்தியானம் பணம் கொடுக்கிறேன்; ஆனால் உன்னிடம் நான் கேட்டதாக வேறு யாரிடமும் சொல்லிவிடாதே?"

"நீ பணம் கொடுத்து நான் என்ன உனக்கு சொப்பு வாங்கித்தருகிறது? உன் வேலைக்கா

காவேரி

மர் மாற்றத்தின் காரணம் சிவநேச படித் தெரியும்? ஆனால், 'இனிமேல் ட்டாளா' என்று ஒரு சந்தேகம் அவள் உதித்தது. அவனுடைய வாழ்க்கை ருழ்ந்துகொண்டதுபோல் இருந்தது. ம் அவனால் அங்கு நிற்கமுடியவில்லை. ர்வந்துவிட்டான்.

மாலே, பாப்பம்மாளை ஊர்வலம் சல்வதற்காக மாப்பிள்ளை வீட்டார் நடன். வந்திருந்தனர். ஆம், ம்மாளுக்குத் திருமணம்! பெண் த்தான் வந்திருந்தனர்.

ணிக்கு நல்ல நேரம். அப்பொழுது ன அழைத்துச் செல்லவேண்டும் ன்ளை வீட்டாரின் முடிவு.

க்குப் புதுப்புடவையணிவித்து ட்டடி, சீவி முடித்து அலங்கரிக்கப் ஆனால் கண்ணீர் மாதிரிம் ட்டேயிருந்தது.

ப்பிரியும் துக்கத்தினால் அவள் ருள் என்று மாப்பிள்ளை வீட் , ஆறுதலும் கூறினர்.

விஷயத்தைப் புரிந்துகொண் டாள், தன்னை மணந்துகொள்ள று அவன் ஆசைப்படவில்லை; வருத்தப்படவுமில்லை. அவள் னனைவன் வீட்டிற்குச் சென்று ட்டைய நிகழமை என்ன ஆவது? ட்ட இட்டியும் மாலையில் பல வறு யார் அவனுக்குக் கொண்டு ட்டர்கள்! அதுவும் பணமில்லாமல்!

ன் போல, தரையில் படுத்து ட்டேசன். பலபல சிந்தனைகள் அப்படியே தரையோடு தரை அழுக்கிவிட்டிருந்தன. கண்களோ ட்டில் வயித்திருந்தவன் போல ட்டந்தான்.

ணி ஏழடித்தது. சிவநேசனை ட்டி எழுப்பியதுபோலிருந்தது. ட்டுப் பார்த்தான். பாப்பம்மாள்! ட்ட அவனெதிரீ நின்றான்!

! இதை என் கழுத்தில் கட்ட ட்டசால்லி, மஞ்சள் முடிந்த ஒரு கையில் கொடுத்தான்.

ரனென்றுகூடக் கேட்காமல் ட்ட அவள் கழுத்தில் கட்டி

விட்டு, 'இன்னும் என்ன செய்யவேண்டு என்று.

"என்னோடு வாருங்கள்" என்று சொல்லி, சிவ நேசனையும் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, தன் அன்னையிடம் அழைத்துச் சென்றான்.

அந்த வீட்டில், 'பெண்ணைக் காணவில்லை' யென்று ஒரே களேபரமாக இருந்தது. அந் நேரம் சிவநேசனும் பாப்பம்மாளும் கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு வந்ததைப் பார்த்த மாப் பிள்ளை வீட்டார், வாயைப் பிளந்துகொண்டு 'ஆ'வென்று சின்றனர்.

பாப்பம்மாள், நகைகளைக் கழற்றிப் பிள்ளை வீட் டாரின் மூன்றிலையில் போட்டுவிட்டு, தன் அன்னையின் காவில் விழுந்தாள். சிவநேசனையும் விழச் சொன்னான். தனக்கு அவர் தாலி கட்டி விட்டார் என்பதையும் தன் தாயிடம் காண்பித் தான்!

தாய் கத்தினாள். மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஆர்ப் பாட்டம் செய்தனர். காரியம் கைமீறிப் போன பின்னர் என்ன செய்து என்ன பிரயோஜனம்? பெண்ணழைப்பிற்கு வந்திருந்தவர்கள், வாயில் வந்தபடி திட்டிவிட்டு, வந்த வழியே திரும்பினர்

செல்லில்லாமலே சிவநேசனின் திருமணம் முடிந்துவிட்டது!

"நீ எப்படித் தப்பி வந்தாய்?" என்று சிவ நேசன் அன்றிரவு பாப்பம்மாளிடம் கேட்டான்.

பாப்பம்மாள், "பெண் அழைப்பிற்கு இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் இருக்கின்றன என்று என் தாயிடம் மாப்பிள்ளை வீட்டார் தெரிவித் தார்கள். நான் மாப்பிள்ளையின் அக்காவிடம் சென்று ஒரு விஷயத்தை ரகசியமாகச் சொன் னேன். அவளும் இணங்கினாள். நான்கள் இரு வரும் வீட்டின் பின்பக்கமுள்ள தோட்டத்திற் குச சென்றோம். நான் மண்சுவரைத் தாண்டி அப்பால் போனேன். இருள் எங்கும் கப்பி யிருந்ததால் நான் எங்கே போகிறேன் என்பதை யாராலும் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. மாப் பிள்ளையின் தமக்கை மண்சுவருக்கு முன்னு லேயே என் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றாண்டி ட்டிருந்தான். நான் நேராக உங்குகிடம் வந்து விட்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தான்.

"அட பைத்தியமே!"

"யார், நானு?"

ரக்ஸோனாவில் இப்போது ஓர் புதுமை உள்
4-AU

நறுமணம்...

முன்னே விட...

மிக அதிகம்!

இப்போது அபரிமிதமான

நறுமணம் கமழும்

ரெக்ஸோனா சோப் நீடித்த

புத்துணர்ச்சியளிக்கும்!

2P. 14-X67M

Quaveri—August 19

ரெக்ஸோனா ப்ரொபரடரி விமலேட்சன்ஸ் இன்ட்ரீ